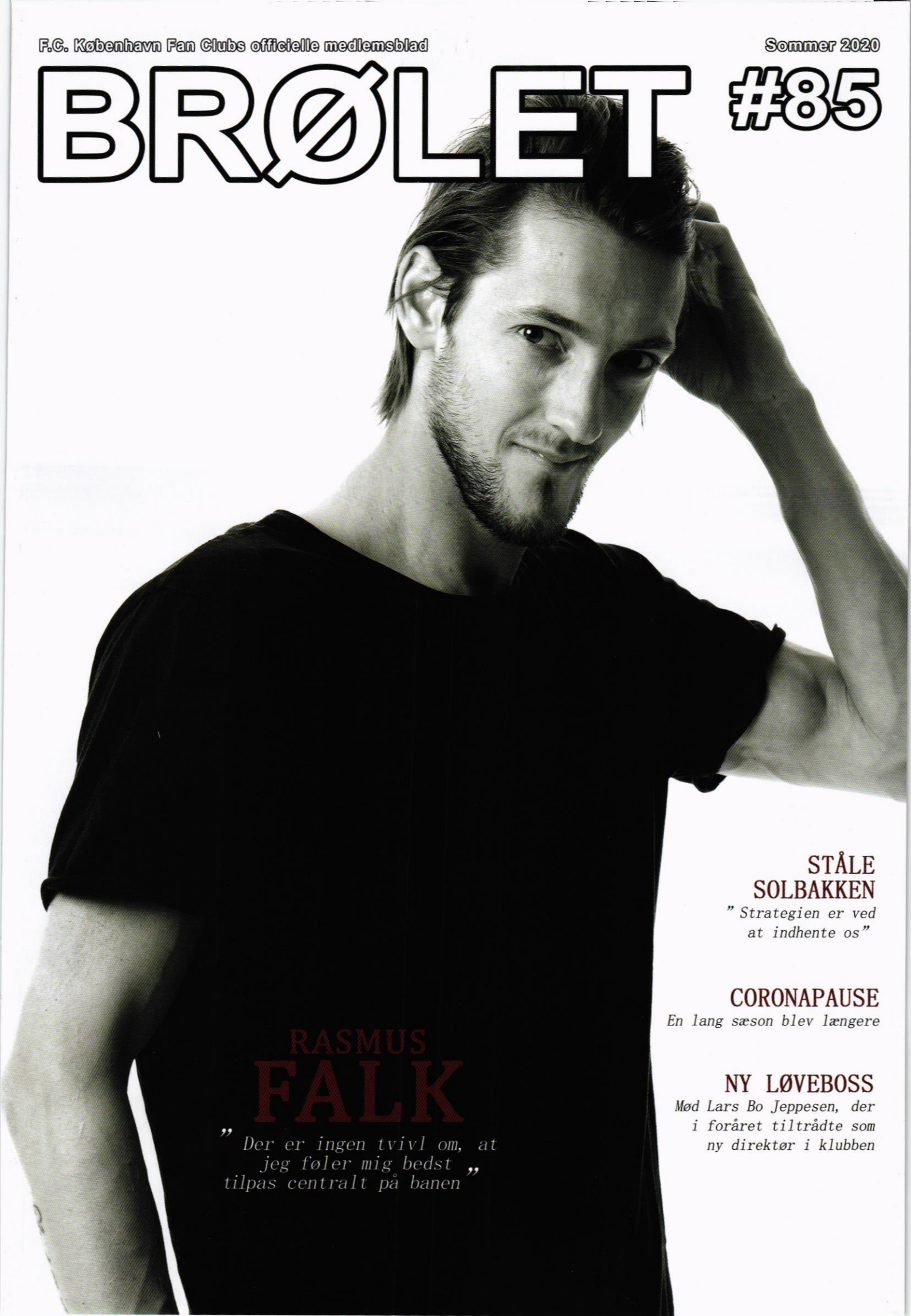
F.C. København Fan Clubs officielle medlemsblad

Sommer 2020

BRØLET #85



RASMUS FALK

" Der er ingen tvivl om, at jeg føler mig bedst tilpas centralt på banen "

STÅLE SOLBAKKEN

" Strategien er ved at indhente os"

CORONAPAUSE

En lang sæson blev længere

NY LØVEBOSS

Mød Lars Bo Jeppesen, der i foråret tiltrådte som ny direktør i klubben


Carlsberg
SPORT
MED DRUESUKKER UDEN FARVE
#TROPÅDET



Et frygteligt forår

"Der er sket meget siden sidste nummer af Brølet," skrev vi i lederen sidste gang. Sådan vil vi også indlede denne udgave af vores alle sammens medlemsblad. For hvor er der dog sket meget i løbet af det seneste halvår – desværre mere skidt end godt.

F.C. København indledte forårssæsonen med pointtab i Esbjerg og Silkeborg, og det skulle hurtigt vise sig, at guldet var langt uden for rækkevidde. Som sæsonen skred frem, blev afstanden til FC Midtjylland for stor, og vi skulle endda helt hen i allersidste spillerunde, før vi overhovedet sikrede os andenpladsen. Det har sportsligt været et turbulent forår, der har budt på mange skader, et ærgerligt pokal-exit og usædvanligt mange nederlag i Superligaen. Ståle havde udset 19/20, som en stor sæson, hvor stammen på mesterholdet fra i fjor skulle føre klubben til et Champions League-gruppespil og endnu et mesterskab. Det gik dog ikke, som han havde planlagt, og du kan læse om hvorfor i denne udgave af Brølet.

Foråret 2020 vil dog nok bedst blive husket for den altoverskyggende coronavirus, der lukkede det meste af Europa ned, og som vendte op og ned på hverdagen for mange. Fodbolden blev også påvirket – først med pause i ligaen, og senere med kampe for tomme tribuner. I dette nummer af Brølet ser vi tilbage på en hård tid, der for altid vil stå som et trist kapitel i verdenshistorien.
Der har dog også været enkelte lyspunkter i forårssæsonen. For eksempel var det en kæmpe triumf, da F.C. København noget overraskende slog Celtic ud af Europa League med hele 4-2 samlet. Vores faste stadionanmelder var selvfølgelig med i Glasgow, og giver dig her en grundig reportage fra en legendarisk tur.

I dette nummer af Brølet kan du blandt andet også møde Lars Bo Jeppesen, der er ny direktør i PS&E, Rasmus Falk, og en FCK-fan fra den anden side af jordkloden.

Vi har glædet os til at præsentere en ny udgave af Brølet, og vi håber, at det bliver taget vel imod.

Med venlig hilsen

Redaktionen

Brølet 85 – Sommer 2020

Oplag: 6500

Skribenter
Mikkel Faartoft, Lars Thor, Katinka Riess-Knudsen, Christian Thomsen, Kristian Hertz, Sebastian Søndergaard, Thomas Sjørup

Fotografer
FCKFC, Andreas Konnerup, Benjamin Olsen, Allan Høgholm, Thomas Sjørup

Fotoredaktør
Thomas Sjørup

Tryk
All Graphic

Layout
Mikkel Faartoft, Katinka Riess-Knudsen og Simone Overgaard Aaberg

Redaktion
Mikkel Faartoft, Asger Bach Holst, Simone Overgaard Aaberg og Katinka Riess-Knudsen

broelet@gmail.com

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
Tlf: 35 43 23 43
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 2104 - 4371731372

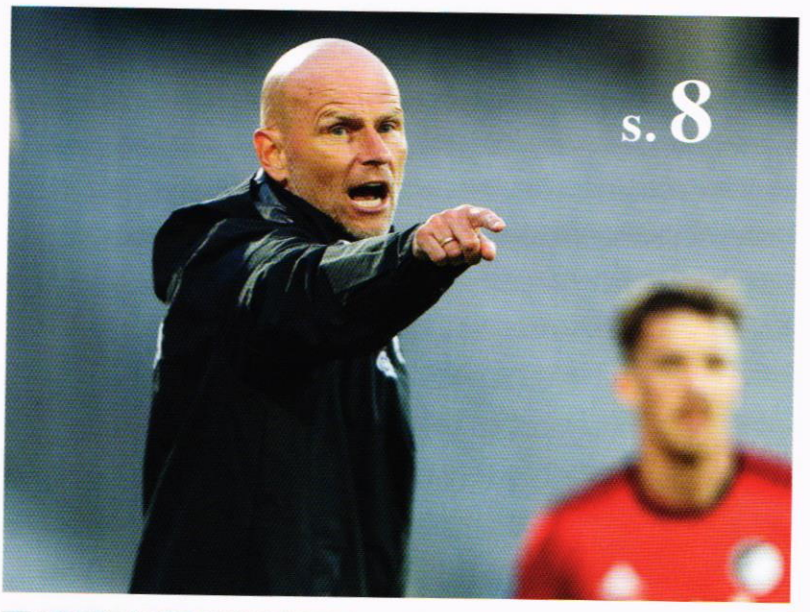
Telefontider
Mandag-fredag: 09:00-11:00
På kampdage: To timer før kampstart

Bestyrelsen
Formand: Lars Thor
Næstformand: Christian Hindkjær
Kasserer: Casper Pedersen
Medlem: Julian Boserup
Medlem: Jesper Rosenkrantz
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Jakob König

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00 – Fax: 35 43 74 22
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fck.dk/fanzone/fans/udebanekampe
fckaway@fck.dk

Klub FCK – salg af sæsonkort
FCK fanshop
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 01 – Fax: 35 25 70 11
fanshop@fck.dk
www.fckfanshop.dk


s. 8


s. 18


s. 13


s. 44

Indhold

6 Bestyrelsen har ordet

8 Ståles plan gik i vasken

13 Corona: Kollektiv Krise

16 Nedre C – 25 år

18 Lars Bo: Ny løveboss

20 Fast Mand i Kulissen

22 Venner og Fjender

26 10 hurtige til Rasmus Falk

28 VAR – sådan kommer det til at foregå

30 Læserbrev: Kommercialiseringen har taget overhånd

32 FCK-fan fra Tokyo

34 Celtic Away

36 Bag om tifoarbejdet

38 Til spøgelseskamp i Parken

40 Generalforsamling

42 Årets Spiller 19/20

44 De Unge Løver









Bestyrelsen har ordet

Af Lars Thor

Hvordan forholder man sig, når hele verden pludselig går mere eller mindre i stå? Og hvordan klarer man den som fodboldfan, når al fodbold pludselig ligger stille for derefter at skulle afvikles helt uden tilskuere? For bare et halvt år siden var det svært for os alle sammen at forestille sig en hverdag som den vi har levet i foråret og sommeren 2020.

Både fodboldmæssigt og historisk bliver det et år ingen af os glemmer. Da coronaen langsomt begyndte at brede sig i Danmark, var fodbolden det allerførste sted man lukkede for tilskuere. Panikken og uvisheden ramte de fans, der havde taget turen til Istanbul for at se Europa League kampen mod Basaksehir d. 12. marts. Enkelte nåede ikke at overvære kampen, da de hoppede på det første og bedste fly hjem til Danmark, nogle fans strandede i udlandet i flere dage, mens andre måtte et hav af mellemlandinger igennem, for igen at kunne vende hjem. Alle kom dog hjem, men hjem til en helt ny hverdag. En hverdag, hvor vi ikke længere måtte forsamle os og en hverdag, hvor fodbolden fra den ene dag til den anden pludselig lå helt stille.

Ved årets start stod vi i FCKFC overfor den årlige generalforsamling, vi glædede os over, at mesterskabet stadig var indenfor rækkevidde og europæisk så det heller ikke umuligt ud på trods af alle skaderne. Den gode udvikling med at sende fans på udebaneture både i Danmark og i udlandet så lovende ud og i det hele taget tegnede det til at blive endnu et godt år. Men så ramte nedlukningen os. Vi måtte udskyde vores generalforsamling og lægge alle vores forventninger til året på hylden. Selvom fodbolden nu lå stille forsøgte vores kontoransatte så godt som muligt stadig at få hverdagen til at fungere hjemmefra. Corona havde, og har stadig, enorme konsekvenser for rigtig mange mennesker. Heldigvis er vi i F.C. København Fan Club indtil videre sluppet helskindet gennem nedlukningen, men det har været svært for os at være vidne til andre klubber og fanklubber, der har kæmpet urimelige kampe mod en fælles uhåndgribelig fjende. Der er ingen tvivl om, at vi primært har klaret os gennem skærene, fordi I, vores fantastiske medlemmer, fortsat har støttet os. Vi har desuden gennem hele nedlukningen solgt merchandise og medlemskaber og følt en støtte som vi slet ikke kan takke jer nok for. Tusind tak. Husk også denne støtte fremadrettet, så vi også har grundlag for at arrangere ture, fødselsdage, lave Brølet, skabe nyt merchandise og i det hele taget holde os i gang på den anden side af Corona.

Selvom kontorgangene i Parken nærmest lå øde hen, blev der alligevel rumsteret i de øverste kontorer, hvilket resulterede i, at vi måtte sige farvel til Katja Moesgaard og i stedet byde velkommen til Lars Bo Jeppesen som ny direktør for PARKEN Sport & Entertainment. Lars Bo trak øjeblikkeligt i arbejdstøjet og indkaldte alle fanrepræsentanter til møder - både for at blive klogere på fankulturen i F.C. København, men også for at lytte til hvad vi fans egentlig har at sige. Vi gik fra mødet med en rigtig god fornemmelse og vi er sikre på, at det fremtidige samarbejde med F.C. København bliver endnu bedre og stærkere fans og ledelse imellem. I juni kunne vi langt om længe slippe af med de værste fodboldabstinenser, da man valgte at genoptage Superligaen og spille sæso-

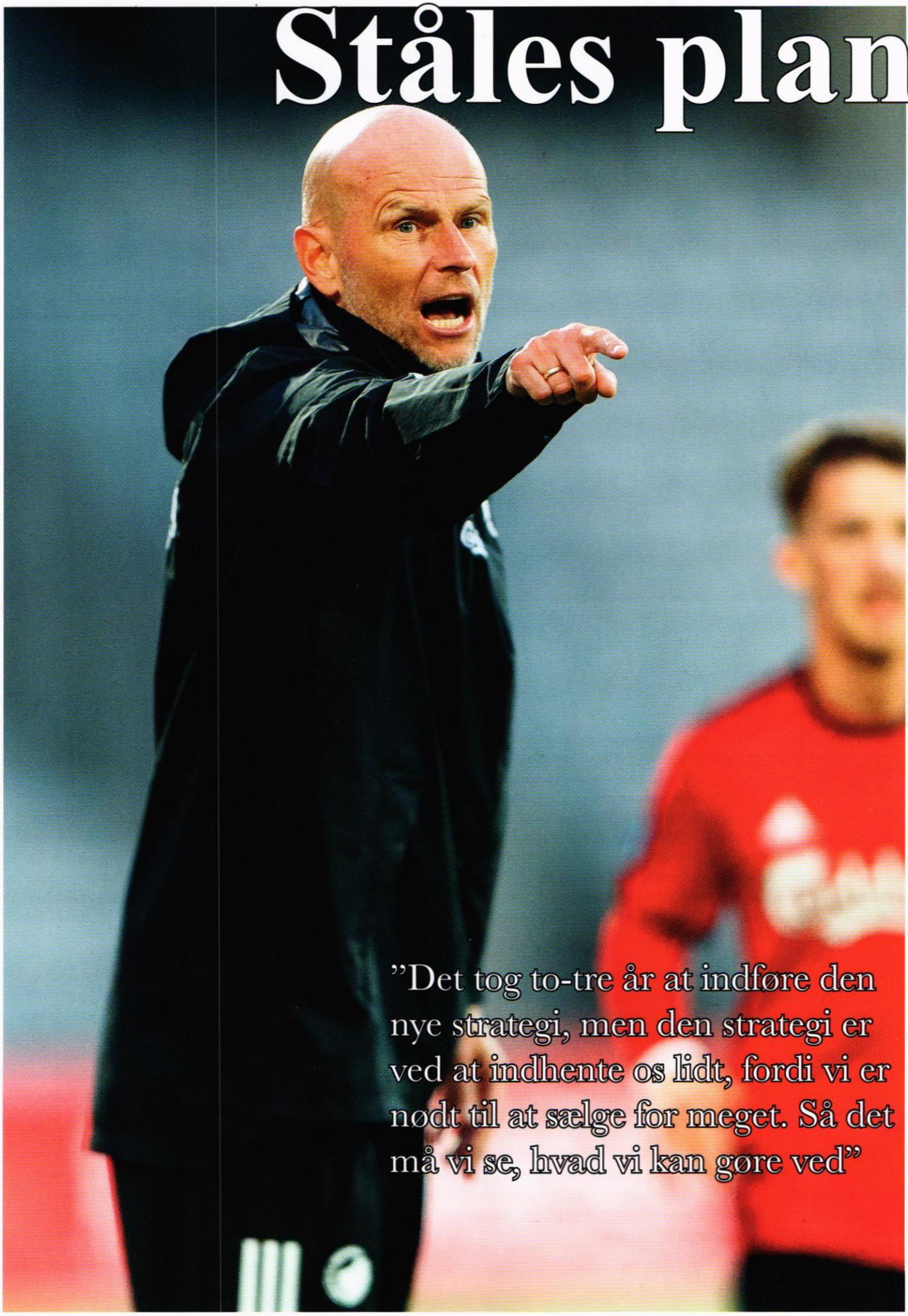


nen færdig. Det var dog en noget flad fornemmelse at opleve fodbold i tv uden tilskuere, på trods af, at vores tifohold havde arbejdet i døgndrift for at skabe en kulisse der nærmest gav tårer i øjnene. Endnu en gang et fantastisk arbejde af vores tifo-gruppe, selvom de også stod overfor helt nye restriktioner og arbejdsgange. Lige præcis de kampe uden tilskuere, der måtte opleves fra sofaen, gav et klokkeklart billede af, hvorfor vi fans er så vigtige. Heldigvis er vi nået meget længere allerede nu. I fanklubben havde vi ikke turde håbe på, at der igen ville komme tilskuere på stadion før tidligst 2021, men takket være et stort stykke arbejde fra os alle sammen, klubber, fans, fanklubber, politikere, divisionsforeningen, og med vores egen klub F.C. København i spidsen, er vi kommet endnu nærmere kampe, der faktisk ligner noget, der kunne være spillet inden marts måned i år. Det har været et kæmpe ansvar for os alle sammen, for vi har udmærket været klar over, at både politikere, fans og klubber holdt vejret og krydsede fingre for at flere tilskuere på stadion ikke skulle udløse en kæmpe smitterisiko. Heldigvis har vi løftet det ansvar sammen og det har været mageløst at se det sammenhold, den forståelse og alle de hensyn vi har taget til hinanden, for at få det hele til at lykkes. Det er præcis det vores fællesskab kan.

Afslutningen på 2019/2020-sæsonen sidder helt frisk i erindring og minderne fra den sidste del af sæsonen er ikke de smukkeste, men alligevel fik vi med nød og næppe hevet sølvmedaljerne hjem, hvilket betyder, at vi kan se frem til mere europæisk fodbold. Ved sæsonens sidste kamp mod FC Nordsjælland fik vi også hyldet kaptajnen, som I alle sammen var med til at bestemme fortjente titlen som Årets spiller 19/20. Carlos Zeca ønskes stort tillykke med titlen. Lige om hjørnet venter den udsatte returkamp mod Istanbul Başakşehir F.K., som desværre bliver spillet uden tilskuere, og så venter vi alle sammen spændt på, hvad politikerne beslutter for den kommende sæson. Der er i det hele taget så mange ubesvarede spørgsmål: Hvornår kommer der igen udebanefans til kampene i Superliga, hvornår åbnes der op for flere tilskuere generelt, hvordan kommer de europæiske kampe i den nye sæson til at blive afviklet? Alt sammen spørgsmål, der kommer til at have indflydelse på foreningens kommende år.

Vi, i bestyrelsen, ser med spænding frem mod, at svarene falder, men i samme ombæring, arbejder vi også hen mod en række nye tiltag, der forhåbentlig kommer vores medlemmer, og FCK-fans generelt, til gode. Vi ser især med spænding frem til, hvad et styrket samarbejde med klubben måske kan gøre og ikke mindst, hvad Parkens nye chef, Lars Bo Jeppesen, bringer til bordet af muligheder. Så mens vi venter på det, er der blot tilbage at ønske alle en rigtig god og corona-fri sommer, og en stor tak til alle de frivillige, der også holder fanklubben i gang i corona-tider.

Ståles plan



”Det tog to-tre år at indføre den nye strategi, men den strategi er ved at indhente os lidt, fordi vi er nødt til at sælge for meget. Så det må vi se, hvad vi kan gøre ved”

gik i vasken

Sæsonen 19/20 har ikke levet op til hverken klub, spillere eller fansenes forventninger. Ståle lagde en plan, og den blev ikke udført. Nu gør manden med det endelige ansvar status på en ujævn sæson for F.C. København.

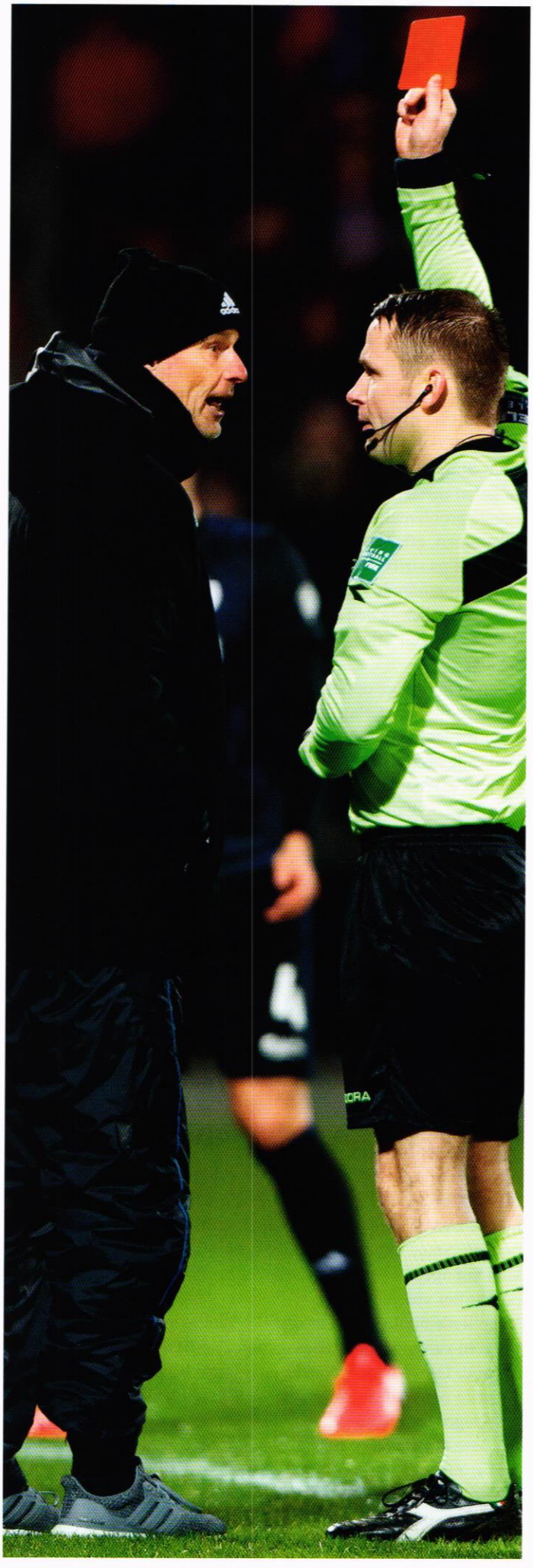
Af Asger Bach Holst *Foto: Allan Høgholm*

Otte danske mesterskaber og fire pokaltitler, 13 europæiske gruppespil heraf fire i Champions League-gruppespil. Med Ståle Solbakken ved roret har F.C. København over de sidste to årtier sat sig på tronen i dansk fodbold, og etableret sig som en international klub, der er fast inventar i de europæiske turneringer.
I 2006 byggede han videre på noget godt og førte klubben til det første Champions League-gruppespil i historien, men da Ståle vendte tilbage i 2013 efter nogle hårde år i Tyskland og England var der ifølge ham selv ikke meget, der fungerede. Det krævede massive indgreb, og en helt ny strategi.
'I 13/14 og 14/15 byttede vi 15-17 spillere, fordi vi havde en trup som havde nul værdi. Vetokele var vel den eneste, der havde lidt værdi, ham skippede vi for at få lidt penge, siger Ståle Solbakken om sin tilbagevenden til klubben i 2013.

Den nye strategi som vi kender den i dag, har blandt andet fokus på indkøb af unge lovende spillere, der skal vinde mesterskaber, spille europæisk, og derefter tage det næste skridt til en større liga, til en langt højere sum end indkøbsprisen. Strategien har blandt andet har sikret klubben tre mesterskaber, tre pokaltitler og et Champions League-gruppespil, men man har også set udsving i præstationerne, som har ført tankerne tilbage til de gode gamle 90'ere. Fjerdepladsen i 17/18 springer mest i øjnene, men den seneste sæsons præstation er på det nationale niveau langt fra klubbens forventninger, hvor man på baggrund af en historisk god start sikrer en pointtotal, der er ti point bedre end skræksæsonen 17/18.
Ståle indrømmer, at den nye strategi er ambitiøs og gør det svært at toppræstere hvert eneste år.
'Det tog to-tre år at indføre den nye strategi, men den strategi er ved at indhente os lidt, fordi vi er nødt til at sælge for meget. Så det må vi se, hvad vi kan gøre ved. Det er en meget svær balancegang at vinde Superligaen, præstere i Europa og samtidig sælge spillere for mange millioner kroner. Så der er meget, der skal gå op i en højere enhed, men det arbejder vi på hver dag, indrømmer Ståle Solbakken om strategien.

Planen gik i vasken

Sæsonen 19/20 ender akkurat med sølvmedaljer i Superligaen, men trods alt med en flot europæisk kampagne. Mange havde forventet en stor sæson efter en sprudlende 18/19-sæson, der endte med et suverænt mesterskab. Ståle havde lagt en plan, men måtte kort inde sæsonen indse, at den blev svær at udføre. Det startede med salget af topscorer, Robert Skov, der stadig plager Solbakken et år efter.
'Robert Skov forlader os på den sidste dag han kan tillade sig. Hvis der var gået en dag længere, så havde jeg ikke solgt ham. Men han havde sin juridiske ret til at skifte. Der var en underliggende aftale om, at han ikke skulle skifte sent i vinduet, men at han skulle skifte før EM eller lige efter. Når det kommer så sent, så er det klart, at det er en kæmpe udfordring for os, siger en bitter Ståle Solbakken, da Brølet møder ham på 10'eren.
Salget af mesterskabsæsonens helt store profil blev den første af mange problematiske hændelser, der ifølge Ståle prægede resten af sæsonen, efter holdet ellers havde fået en fantastisk start med syv sejre på stribe.
'Meget forandrede sig efter kampene mod Røde Stjerne, som vi ikke bare taber på den mest bitre måde, men vi får også N'Doye skadet og ugen efter det så Jonas (Wind red.), siger Ståle Solbakken.
Inden to drabelige opgør mod de serbiske mestre, der endte med et smertefuldt nederlag efter 22 straffesparksforsøg, var også Nicolai Boilesen og Andreas Bjelland begge røget på skadeslisten med langvarige skader. Lægger man salgene af Jesse Joronen, Dennis Vavro og Peter Ankersen i puljen, havde man blot to spillere(Zeca og Falk) tilbage fra den startopstilling, der få måneder forinden havde sikret guldet.
Det var ikke planen.
'Planen var at hente en tredje angriber, så vi havde kontrol der med Jonas (Wind red.) og Doye (Dame N'Doye red.). Så skulle der hentes en ny til højrekanten, og Fischer skulle spille igennem. Vi ville have nøjes med at bytte enkelt i de forreste seks.
Så skulle Varela ind efter en lang indkøringsperiode, hvor han havde klaret sig godt. Og så en enkelt forandring i stopperne med Victor (Nelsson red.). Men så gik det hele i …., Ståle afbryder sin forklaring med et frustreret grynt, som ganske fint indkapsler hvor svært et år, han synes det har været.
Omstændighederne gjorde, ifølge Ståle, at flere unge nyindkøb måtte træde til, og udfylde større roller, end de var tiltænkt. Det gjorde det svært at nå sine mål, på trods af, at der blev præsteret på et fint niveau.
'Mange af de nye spillere fik en hård indgang til holdet med meget ansvar meget tidligt. Unge spillere som Victor Nelsson og Jens Stage skulle pludselig spille alle kampene. Det gjorde, at vi krængede os igennem Superligaen, men alligevel kun lå fire point efter ved jul.
Vi spillede nogle gode europæiske kampe to Røde Stjerne-kampe, som var gode og to Kiev-kampe, særligt udekampen var rigtig god. Og vi kom igennem en ganske hård gruppe. Så det så egentlig okay ud, vi var stadig med i pokalen, men det var med en præget trup, som ikke spillede med det store overskud. Det var bare at lade op til hver kamp og prøve at komme sig igen.
Der er mange, der har følt, at de har givet alt for FCK, men fået meget lidt tilbage. Sådan er det i nogle sæsoner, siger manager Ståle Solbakken.



Planen gik dermed i vasken, og guldet røg fortjent til Herning. Tager man det lange lys på, kan sæsonen, skuffende som den var, dog sagtens være god for klubben. Flere FCK-koryfæer har brugt dårlige sæsoner som springbræt til at etablere sig på førsteholdet.

'Det positive ved at have sådan en sæson, som vi har haft, er, at jeg har oplevet før, at der bliver dannet rigtige FCK-spillere. Der er eksempelvis ikke nogen, der tvivler på om Mo (Daramy red.) bliver en rigtig god spiller. Det var lidt det samme som Zanka i 2008, hvor vi også har en svær sæson, han lavede mange fejl, men du så, at han blev rigtig god, siger Ståle og fortsætter.

'I 2013 havde vi et dårligt hold, men vi kunne se at Delaney pludseligt tog nogle skridt i sin udvikling. I år kan vi også se Victor Nelsson, han kommer til at spille på et endnu højere niveau næste år, fordi han er kommet igennem sådan en sæson. Det burde Jens Stage i øvrigt også, siger Ståle Solbakken til Brølet.

> "Jeg ved ikke, om min karriere slutter i FCK, det er ikke noget, jeg går og tænker på. Før tænkte jeg, nu skal jeg gøre det rigtig godt, og så skal jeg være den bedste træner i Bundesligaen, og nu skal jeg være den bedste træner i Premier League, men det tænker jeg ikke på længere"
>
> - Ståle Solbakken

Sort skadesuheld eller strukturelt problem?

Som tidligere nævnt har holdet i år været hårdt ramt af skader, hvilket Ståle nævner som en af årsagerne til at hans plan for sæsonen ikke lykkedes. Skadesproblemer er ikke noget klubben har lidt særligt hårdt under tidligere, men de seneste år, har truppen været mere og mere skadesplaget. Det rejser et spørgsmål, om hvorvidt der er tale om sort uheld, eller om der er sundheds- eller træningsmæssige problemer på 10'eren.

Om der er tale om det sidste, er klubben ved at undersøge til bunds.

'Vi har haft både en intern undersøgelse og en ekstern undersøgelse. Vi har bestilt kompetent hjælp ind fra England, som har været inde og se på os. Det var først og fremmest knæskaderne. Er vi godt nok organiseret? Er der nogen gråzoner, som vi ikke fanger på spillerne? Så vi har sat lidt i gang i sundhedssektoren i forhold til, om vi kan opfange alle signaler tidligere, siger manager Ståle Solbakken, der dog mener, at en del af skadeshelvedet bør tilskrives sort uheld.

'Nogle af skaderne f.eks. Boile der vrider knæet og river korsbåndet over på træningslejren og Jonas Wind der gør det til træning. Det, tror jeg, er sort uheld. Men nogle af fiberskaderne, skal vi se, om vi kan opdage før, siger Ståle, der også erkender at heldet har tilsmilet truppen i tidligere sæsoner.

'Hvis vi kigger i det store udland, kan man jo også se, at f.eks. Cornelius, som ikke var skadet særlig ofte hos os, får mange skader nu, med to-tre fibre. Delaney var aldrig skadet her, men er løbet ind i noget nu. Så der er måske tale om tilfælde i en vis grad, slutter Solbakken.

Ingen grund til bekymring?

Med en skuffende sæson i bakspejlet sidder der sikkert mange FCK-fans, der er bekymrede for den tilstand holdet går ind til den nye sæson i. Men hvis du spørger boss-man Ståle, er der ingen grund til at være bekymret. Han har tidligere luftet, at han ville melde sin afgang, når man mindst venter det, og det holder han stadig fast i.

'Jeg tror stadig, at jeg stopper, når I mindst venter det. Jeg er ikke så bekymret for FCK i fremtiden med eller uden mig. Jeg var bekymret i 2013 og 2014, da jeg kom tilbage. Der sejlede det hele, der var ikke nogen værdi i truppen. Det var en urolig klub, præget af uro på alle parametre, der var stilstand i FCK-talent. En mager scouting-afdeling, og en vældig løs trup.

Nu er jeg ikke bekymret, vi har en masse unge spillere. Jeg mener stadig, at når vi får alle på plads, kan vi konkurrere både i Europa og vinde Superligaen. Og kan vi gøre en eller to gode ting, kan vi komme derhen, hvor vi vil, og det er øverst i tabellen, siger Ståle Solbakken til Brølet.

I løbet af sæsonen er det kommet frem, at banerne ude på 10'eren er langt under, hvad man kan forvente, at et hold som FCK træner på. Det har fået klubben til at investere i at få omlagt træningsbanen til det samme hybridunderlag, der er blevet lagt i Parken.

'Der en stor udfordring i forhold til træningsanlægget, der har vi en del at bygge på, siger Ståle til Brølet.

Et særligt forhold

Som nævnt indledningsvis har parforholdet mellem F.C. København og Ståle Solbakken båret frugt i form af utallige pokaler. Han taler selv, om at forholdet mellem ham og klubben er særligt, og startede tilbage, da han var spiller under Roy Hogdson. Det uhyggelige hjertestop, der satte en stopper for spillerkarrieren har naturligvis også sat sit præg på det særlige forhold. Meget har dog ændret sig siden dengang

'I mine første dage som spiller var det mere som en soldat, som tog på job og ville gøre det godt for en klub. Så skete der det, der skete, og så fik jeg et forhold til nogen i klubben, der gjorde at jeg kom tilbage og så kom det der Europa-eventyr (Ajax 2006). Da jeg vendte tilbage sidst, der havde jeg et nemmere forhold til folkene, som arbejder her, og et nemmere forhold til byen og klubben, fordi du har delt så mange gode oplevelser med dem, og en del dårlige oplevelser, som også hører med. Så jeg har ligesom været igennem det hele, siger Ståle Solbakken.

Han har nu været i klubben længere end i sin første periode, men denne gang er der ikke samme udlængsel.

'Jeg ved ikke om min karriere slutter i FCK, det er ikke noget, jeg går og tænker på. Før tænkte jeg, nu skal jeg gøre det rigtig godt, og så skal jeg være den bedste træner i Bundesligaen, og nu skal jeg være den bedste træner i Premier League, men det tænker jeg ikke på længere, siger Ståle Solbakken til Brølet.

Det er derfor kun tiden, der kan vise, hvor længe vi får glæden af Ståle Solbakken som hærfører for Byens Hold.



Siden 1828

Hertz bogtrykkergården a/s

Fuld grafisk service

Samarbejdspartner med F.C. København og F.C. København Fan Club

www.hertz.dk · 32 54 40 22 · post@hertz.dk



Corona:
Kollektiv krise

Af Asger Bach Holst

Det er ikke gået særlig manges næse forbi, at verden er ramt af en pandemi, der har taget alle som gidsler. Det gælder også i København og i FCK, hvor både spillere, trænere, stab, direktører og ikke mindst fans har måtte gå en fodboldmæssig ørkenvandring i 2020. Med fare for at lyde forkælet, vil jeg nu prøve at se tilbage på en svær tid i FCK, som formentlig vil markere sig som et mørkt kapitel i historien.

På 2019's sidste dag fandt man i Kina det første tilfælde af virussen som blev navngivet COVID-19. Medierne skrev om det, men det var de færreste der rystede i bukserne herhjemme. Heller ikke da smitten spredte sig, og nyheden om flere og flere tilfælde tikkede ind dag for dag. Derfor startede forårssæsonen i Superligaen i februar, da også som planlagt uden restriktioner, tests og med fulde tribuner. F.C. København der inden vinterpausen havde kæmpet Hernings forspring ned til fire point, åbnede foråret forfærdeligt med et point efter to møder Esbjerg og Silkeborg, der senere skulle vise sig at være de to direkte nedrykkere. Europæisk leverede holdet en pragtpræstation over to kampe mod Celtic, og euforien over avancementet var enorm og fyldte selvfølgelig meget i tiden efter. Indtil vi fik andet at bekymre os om.

108 dages længsel

Kampen mod AaB skulle vise sig at blive den sidste hjemmekamp med tilskuere i 108 dage. På Nedre C havde corona-bekymringerne endnu ikke indfundet sig, men snakken gik på den mesterlige præstation i Glasgow få dage forinden, hvor dem der havde været afsted fik blæret sig over for kammeraterne.
Kampen endte med en spinkel sejr på 3-2, efter at drengene ellers havde været oppe med 3-0. Den sidste aktion med tilskuere i Parken var en 100-procentchance til AaB's Tom Van Weert, og en superredning af Kalle var det eneste, der sikrede, at det sidste stadionminde blev en sejr.

Blot fem dage senere kom regeringen nemlig med den nedslående nyhed, at forsamlinger på over 1000 mennesker nu var forbudt, for at mindske spredningen af COVID-19. Det gik naturligvis udover Parken, der nu kunne se frem til en lang periode uden tilskuere.
Hvor FCM's forspring hidtil havde været den største bekymring, blev hele vores verden vendt på hovedet i løbet af få dage, og folk fik andre ting at tænke på.

Den værste kamp nogensinde?

Blot to dage efter forsamlingsforbuddet skulle drengene for første gang i kamp for tomme tribuner. En kamp som vil gå over i historien af flere forskellige negative årsager. Ståle var få dage forinden blevet udvist i en pokalkamp i Aalborg, og måtte derfor finde et andet sted at overvære kampen fra end bænken. Her valgte han Nedre C, og Cooligans faste pladser på C6, hvilket der kom nogle ikoniske billeder ud af. Holdet virkede underligt nervøse, og endte med at tabe kampen på et sent dødboldsmål fra Horsens.

I en sæson med mange skuffelser, var denne kamp alligevel den værste ifølge Ståle.
'Jeg så et slagent FCK-hold. Det er måske den værste kamp, jeg har set i de 11-12 år, jeg har været i klubben. Kræftløst og kønsløst. Vi havde endda mange muligheder for at komme tilbage i kampen for Horsens var jo også dårlige. En ekstrem dårlig oplevelse, og en ekstrem dårlig kamp, der er ikke noget at diskutere, fortæller Ståle Solbakken ude på 10'eren flere måneder efter nederlaget. De tomme tribuner var en faktor i den historisk dårlige præstation, ifølge nordmanden.
'Hele situationen var lidt perpleks. Vi havde haft meget modgang i den periode, der var bare ikke den rette stemning. Det var en forfærdelig fodboldkamp, siger Ståle Solbakken om kampen.

Arrogante UEFA

Med en pinlig præstation i bagagen rejste holdet til Istanbul for at ride videre på de gode europæiske resultater. Aftenen før opgøret gik Mette Frederiksen på talerstolen og meddelte, at Danmark skulle lukke ned. Det satte gang i spekulationerne, om hvorvidt kampen skulle gennemføres, og om der i så fald ville være tilskuere på stadion. Men selvom flere andre ottendedelsfinaler i turneringen blev udskudt, insisterede UEFA og Basaksehir på at kampen skulle gennemføres. Med tankerne alle mulige andre steder henne gik drengene på banen og leverede en flot præstation, hvor der skulle et tyndt straffespark i slutfasen til at tyrkerne kunne tage en føring med til returopgøret. Flere af de tilrejsende fans, havde taget turen til lufthavnen i stedet for at tage på stadion, efter Mette Frederiksens pressemøde, og flere af spillerne gav efter kampen udtryk for, at det var underligt at skulle spille en kamp i Tyrkiet, når hjemlandet er ved at lukke ned. Ståle Solbakken havde efter kampen ikke meget tilovers for UEFA's håndtering af situationen, og gav dem en røffel af dimensioner.
'Den her kamp burde aldrig være spillet. Vi har været i løbende kontakt med UEFA i flere dage, og vi har forsøgt at gøre vores synspunkter gældende om at aflyse kampen og endda også overvejet, om vi overhovedet skulle stille op uanset hvad. Men det har mange konsekvenser i en turnering som denne, både sportsligt og økonomisk, og dermed også for mange andre mennesker, sagde Ståle til fck.dk efter kampen og uddybede:
'Jeg er chokeret over arrogancen i Uefa, og jeg blev endnu mere forarget, da vi kom ned i omklædningsrummet efter kampen og hørte, at fra i morgen (fredag, red.) skal alle kampe i Tyrkiet spilles uden tilskuere, sagde Ståle.
En mærkelig oplevelse for alle i om omkring klubben, der skulle blive startskuddet for en lang og trist fodboldløs periode.

Den største udfordring

Få dage efter den bizarre kamp i Tyrkiet, blev det besluttet, at al professionel sport blev indstillet på ubestemt tid.
Flere eksperter forventede, at sportsligt ville en pause midt i sæsonen komme klubben til gavn, da vi på det tidspunkt havde mange spillere, der var på vej tilbage fra skader. Flere tilbagefald gjorde, at den fordel ikke kom os til gode, og coronapausen viste sig også at medføre en stribe af udfordringer for holdet. Holdet måtte træne i mindre grupper, og måtte i en lang periode mødes rundt omkring i Københavns grønne områder, da 10'eren var forbeholdt de spillere, der var på vej tilbage fra deres skader.



Ståle Solbakken nævnte, at det, ligesom for alle andre mennesker, havde været svært for spillerne at opretholde det sociale liv i tilværelsen. Men den største udfordring lå hos en særlig gruppe i spillertruppen.
'Den største udfordring ved coronakrisen var helt klart de udenlandske spillere, som måske kommer fra lande som er hårdere ramt, og som måske ikke kan komme hjem, og har deres nærmeste i lockdown, siger Ståle Solbakken, da han ser tilbage på lockdown-perioden midt i juli måned.
Et godt eksempel på udfordringen var FCK TV's gribende video af en ensom Zeca, der skyper med sin datter i Portugal. Og lige præcis anfører Zeca var da

"Jeg er chokeret over arrogancen i Uefa, og jeg blev endnu mere forarget, da vi kom ned i omklædningsrummet efter kampen og hørte, at fra i morgen skal alle kampe i Tyrkiet spilles uden tilskuere"

- Ståle Solbakken



også en af de spillere, der kom sløvt i gang da Superligaen startede op i juni.

FCK er tilbage

82 dage efter den seneste FCK-kamp af betydning kommer drengene endelig i kamp igen, da det går løs på Lyngby stadion 1. Juni. En flot spillet kamp vindes 4-1, og med et FCM-nederlag til Horsens begynder flere at lugte guld i en kort periode.

Efter et par svingende præstationer kommer dagen, som mange havde ventet på: Tilskuerne er tilbage på tribunen, men der er kun 300 af dem, og størstedelen af dem er sponsorer. Langt fra det samme, men de få heldige fans, bliver forkælet med stegt flæsk ad libitum og fri fadøl. En af de heldige var Mike, der fortalte om oplevelsen i Fanradioen få dage efter kampen.

'Nu er jeg en af de få, der er kommet ind, så der skal simpelthen ikke være en finger at sætte på, hvor meget jeg råber i dag. Normalt råber jeg ikke hele tiden, men det gjorde jeg der. Jeg skal love for, at der var fadøl nok. Er du sindssyg!, lød det fra Mike i F.C. Københavns Fanradio.

Ordningen med de få hundrede fans fortsatte til hjemmekamp mod guldrivalerne fra FCM, hvor vi reelt smed guldet med et 1-2-nederlag. En skuffelse, der var svær at vaske af sig, men et plaster på såret var, at der til næste hjemmekamp pludselig måtte komme mange tusinde fans på stadion, og så endda til et derby mod pestegnens drenge. En fodboldsmæssig tam affære, blev for undertegnedes vedkommende overskygget af glæden ved at komme til fodbold igen. Jakob Kehlet fik det ene møgfald efter det andet, og min stemme vendte derfor først tilbage fire dage senere. Som sæsonkortholder på Nedre C gennem 13 år, var det en mærkelig fornemmelse ikke at stå på min faste plads på række 29, sæde 114, men der var noget charmerende ved at sidde ved siden af nogen nye mennesker, som går lige så meget op i det og har lige så stor kærlighed til klubben som dig og dine vanlige sidemænd- og kvinder har. En finurlig historie, der er kommet ud af den særlige corona-ordninger, hvor sæsonkortholderne bliver flyttet ud på alle Parkens tribuner, er, at de to eneste personer med en 'match-worn' Lazlo Köteles-trøje mødte hinanden tilfældigt til sæsonens sidste Superliga-hjemmekamp mod FC Nordsjælland. Jeg kan ikke vente med at få normale tilstande igen, men de små historier under disse mærkelige omstændigheder, er sjove at have med.

Corona for evigt?

Det er svært at se tilbage på en krisetid, når man stadig er midt i den. Det har længe set ud til, at man ville kunne lukke op for fuld stadionkapacitet i september, men piben har flere steder fået en anden lyd. Når du læser den her artikel er du sikkert meget klogere, end jeg var da jeg skrev den. Jeg synes, at FCKøbenhavnerne har klaret de sidste måneders strabadser på en forbilledeagtig måde, men lad os da håbe, at vi snart kan se fodbold fra vores vante pladser igen, og at drengene snart igen kan spille for fyldte tribuner.

Kære Nedre C

I år er det 25 år siden at Nedre C blev taget i brug som fantribune. For 25 år siden betød det, at F.C. København fansene rykkede fra Nedre A og over på Nedre C. Få prøvede allerede tribunen af i efteråret 1994, men de fleste er enige om, at den første kamp hvor Nedre C officielt blev taget i brug, var kampen d. 19. marts 1995 hvor F.C. København mødte Næstved.

Gennem de 25 år har Nedre C ikke bare udviklet sig som fantribune, det har også været her, at starten på den blomstrende fankultur vi har i dag har fået lov til at udvikle sig.
Tilbage i tidernes morgen var vi ikke mange, men det gav god mulighed for at alle kunne lære hinanden at kende. Da der ikke fandtes sæsonkort mødte man altid nye venner på Nedre C. Man delte cigaretter og overbegejstrede kram med den første og bedste sidemand, som aldrig var den samme, når der blev scoret. De første primitive tifoer i Parken med pap og meget få detaljer så dagens lys.
Tribunen voksede sig langtsomt større og unge mennesker med inspiration fra Paris indtog C2 med megafoner, stemning og store armbevægelser. Det var her allerførste spadestik til en stemningstribune blev taget. På Nedre C har der altid været højt til loftet og plads til mangfoldighed og forskellighed. Uden den rummelighed, er det ikke sikkert, at den Københavnske fankultur havde set ud som den gør i dag.

Vi er alle blevet ældre på Nedre C og efter sæsonkortene kom til, er man blevet mere bundet til sin faste plads og magelighed. Tilgængæld er de nærmeste omkring én ikke bare flygtige nye bekendskaber hver gang, men mennesker man gennem årene har adopteret som familie. Mennesker man holder af, respekterer og følger gennem livet.

En del smiler og kalder Nedre C for deres andet hjem med et glimt i øjet, men bruger man et øjeblik til at tænke på alle de oplevelser man har haft på Nedre C de sidste 25 år, så er udsagnet slet ikke så dumt alligevel.

Tribunen gemmer på så mange historier og har været stedet hvor venskaber, fraktioner, ægteskaber, bekendskaber, romancer og bromancer er opstået. Det er her hvor vi har delt så mange timer, glæder, fester og sorger sammen.

2020 har vist sig at være det værst tænkelige år for fejringer, så derfor må vi vente med at fejre Nedre C til det igen kan lade sig gøre.

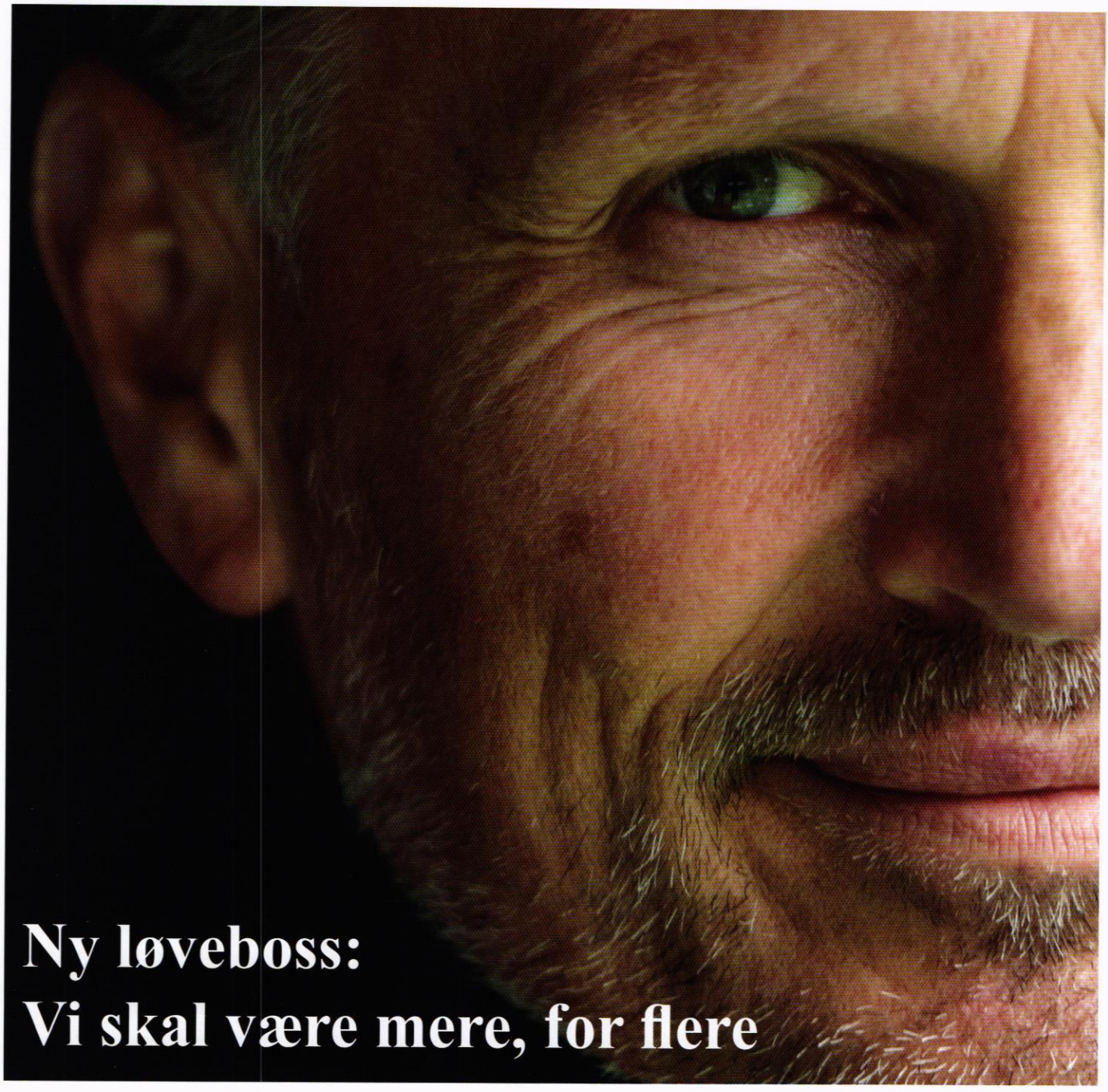
Tak for de første 25 år, Nedre C. Tak for det kæmpe unikke fælleskab vi allesammen er en del af. Tak til sidemænd og sidedamer. Tillykke til os allesammen. Tillykke til Nedre C.

TILLYKKE

NEDRE C
KØBENHAVN
25
1995 - 2020



WWW.LE-FIX.COM



Ny løveboss: Vi skal være mere, for flere

Af Asger Bach Holst *Foto: Thomas Sjørup*

Lars Bo Jeppesen er ny mand i spidsen for FCK og Parken. Han kommer til København med store ambitioner, og et CV, der er lovende. Fansene skal tættere på ledelsen og så lufter han ambitioner om et københavnsk kvindehold, der skal spille blandt de bedste.

Midt i en fodboldløs coronaperiode, fik F.C. København på aprils sidste dag skiftet ud på direktørposten. Ud gik Katja Moesgaard, som har varetaget pladsen i to år efter afskeden med Anders Hørsholt i starten af 2018, og ind kommer Lars Bo Jeppesen fra Vejle, der de seneste 16 år, med stor succes, har stået i spidsen for Dentsu Aegis, der rådgiver inden for sport og sponsorering. Han håber på, at han kan overføre succesen til Parken og FCK.
'I de 16 år jeg var direktør i Dentsu Aegis, tog jeg den danske afdeling fra at være nummer otte til at være nummer et, og jeg firdoblede det ansvarsområde, jeg havde i Europa. Hvis jeg kan få folk med her, så er det mirakler man kan lave. Men jeg tror, det er bedre, at folk bare ser mig an, og hele tiden vurdere hvordan det går, siger Lars Bo.

Hvor end han gerne ville det, skal vi dog ikke regne med at se store løft af virksomheden i den nærmeste fremtid, og det er der en god grund til.
'Der er mange, der har talt om kvantespring. Det er også det store direktører, der vil huskes, skal lave, men det laver man ikke på tolv måneder under corona. Det kan være, at jeg lancerer et eller andet om fire år, og folk så tænker 'det var lige godt pokkers', men så har jeg jo også haft to år til at forberede det og corona er ude af vores system, lyder det fra Lars Bo Jeppesen, da Brølet møder ham i Parken.
Og netop coronaen er en hæmsko for en virksomhed som Parken Sport & Entertainment (PS&E), der i høj grad lever på at levere store sports- og koncertoplevelser. Ifølge den nyslåede direktør, så er det den største hurdle for virksomheden i øjeblikket.
'Corona er den største udfordring, som Parken Sport & Entertainment står over for. Det er uvisheden på grund af corona, og hvornår vi er tilbage i et normalt modus operandi. Al virksomhedsdrift handler om at lægge nogle planer og udføre planerne, men det hele er baseret på, at du har en eller anden kapacitet du

kender, og en økonomi du kender. Så begynder du at producere og servere dine produkter eller dine oplevelser, og det er jo svært i øjeblikket, siger Lars Bo Jeppesen.

"Det er en af de allermest essentielle dele af en fodboldklub, at have en stærk fankultur og en stærk fanbase. Det gør også noget for produktet. Det tror jeg, vi alle sammen kan se, når vi er herinde. Specielt når de ikke er her, er det smertende tydeligt."

-Lars Bo Jeppesen

Holdspiller

Mens Katja Moesgaard i sin tid som direktør, sjældent var i rampelyset, har man allerede set meget til Lars Bo i det danske mediebillde. Han var for eksempel enormt tydelig i debatten, om hvorvidt tilskuere kunne komme tilbage på stadion i et begrænset omfang. Her var han og klubben som de første ude med en omfattende plan for, hvordan man kunne løse den opgave indenfor corona-restriktionernes rammer.

'Jeg leder på vision og begejstring. Jeg er meget det engelske ord 'people leader', det handler meget om at få mennesker med på en rejse. Jeg er meget en holdspiller, så det handler om at skabe en stærk, tit transformativ, forandringsagenda. Og så begejstre folk til se, hvad det egentlig er vi kan, hvis vi virkelig strammer os an, arbejder sammen, og så når vi noget, vi ikke troede vi kunne nå. Det er sådan, jeg er som leder, siger Lars Bo, da han bliver spurgt ind til, hvordan han er som leder. Han ser et kæmpe potentiale i FCK og PS&E, det var en af grundene til, at han sagde ja til jobbet.

'Den største årsag til at jeg tog jobbet, det er mennesker. At komme tilbage og arbejde med noget meget håndgribeligt, som folk virkelig kan forholde sig til. Om det er nationalarenaen, om det er fodboldkampe, koncertoplevelser. Og så muligheden for at give den et nøk op, hele drømmen om at få meget mere ud af den her fantastiske arena. Som det jo fuldstændig sindssygt er. Det jeg gerne vil arbejde med herinde, det er det her 'always on'-begreb, der handler om, at den her park, og den her klub, har et fantastisk potentiale, hvor vi skal være meget mere for mange flere, lyder det fra en begejstret Lars Bo Jeppesen.

'Tættere på fansene'

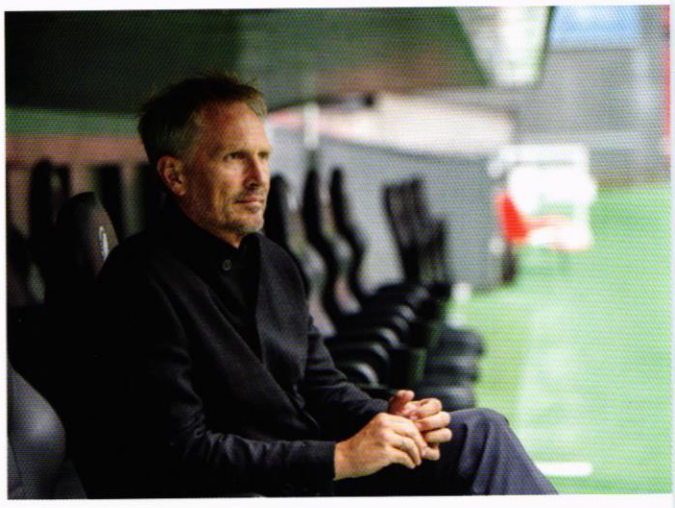
Som direktør i en fodboldklub som FCK skal man naturligvis forholde sig til klubbens mange fans. Det har ikke taget Lars Bo Jeppesen lang tid at indse, at fansene er helt afgørende for virksomheden. Han har derfor allerede gjort sit for at indgå i en god dialog med F.C. Københavns tilhængere.

'Jeg er meget optaget at gå rundt og hilse på dem til kampene, og fornemme, hvad de har på hjerte og være tilgængelig. Til FCN-kampen (26/7 red.) var der nogen, der kom ned og huskede mig på, at jeg havde tabt et væddemål og der var en der sagde, at vi havde ændret på kørestolsforholdene. Så var der en tredje, der talte om at farve sæderne. Så der får jeg enormt meget information', siger Lars Bo.

Men den nye boss ved godt, at der skal mere end hyggesnak under kampene til. Derfor har han sikret sig et direkte talerør fra fansene og op til ham selv og ledelsen. Det talerør hedder Daniell Askholm, som mange fans kender for sit ukuelige arbejde som SLO og fankoordinator.

'Jeg har lavet nogle helt konkrete organisatoriske ændringer i vores organisation, hvor man signalerer meget klart, at fansene rykker tættere på klubben, og vi rykker tættere på dem. Daniell Askholm bliver forfremmet til 'Head of Fan Engagement', som er meget bredere og mere end bare SLO-rollen. Han vil være aktiv i at drive en meget mere systematisk og 'comitted' dialog med fansene. Både hvordan vi kan hjælpe dem, men også hvordan de kan hjælpe os. Så lytte og samarbejde meget mere, men ikke bare snak. Daniell referer nu direkte til mig, før refererede han igennem nogle andre op til ledelsen. På den måde vil jeg sikre mig, at jeg er helt tæt på fansene, siger Lars Bo Jeppesen til Brølet. Han har endnu sin først kamp med fuld tilskuerkapacitet, som direktør til gode. Og det gør ondt.

'Det er en af de allermest essentielle dele af en fodboldklub, at have en stærk fankultur og en stærk fanbase. Det gør også noget for produktet. Det tror jeg, vi alle sammen kan se, når vi er herinde. Specielt når de ikke er her, er det smertende tydeligt.', siger Lars Bo Jeppesen.



FCKQ på listen

Selvom den nye chef maner til besindighed, når det kommer til store banebrydende ændringer og kvantespring kan han alligevel løfte sløret for nogle af de projekter, der diskuteres på ledelsesgangene.

Der har flere gange været tale, om at klubben skulle have et kvindehold, men hver gang er det blevet ved snakken. Nu kan den nye direktør dog berette, at et kvindeprojekt allerede er i støbeskeen.

'Hvis du går op og kigger på min computer, så kan du se, at jeg har 25 igangværende projekter på min 'task-liste', og nogen er længere end andre. Der vil du se, at et af de nederste hedder FCKQ. Så det har allerede en arbejdstitel, siger Lars Bo om det nye projekt, som han mener vil være et godt skridt for klubben, hvis man kan gøre det på den rette måde.

'Jeg synes trenden er, at det skal vi have. Hvis vi så ikke har det om et par måneder, så hænger det sammen med, at hvis vi skal have et kvindefodboldhold, så skal det være noget der matcher det niveau, som vi ellers opfatter os selv på, men også agerer på. Vi vil spille med de bedste, og så er det ikke nok bare at invitere 11 og en træner ind. Så skal vi gøre det rigtigt, og det er der nogle oplagte muligheder for', siger Lars Bo. Han kan både se økonomiske og politiske fordele ved et FCKQ-projekt.

'Fra dag 1 har jeg været meget optaget af tanken. Det er en trend både rent kvindesportsligt, men også diversitet- og kønsrespektmæssigt.

Vi vil gerne have mange flere tilskuere ind, og en måde at gøre det på er at snakke til begge køn', lyder det fra den nye direktør i PS&E, Lars Bo Jeppesen.

Fast mand i kulissen

Vores faste indslag 'Fast mand i kulissen' er stedet, hvor vi møder de medarbejdere, der rumsterer i kulissen før, under og efter fodboldkampene. I sidste udgave mødte vi Marie, der arbejder på tribunerne under selve kampene. Denne gang møder vi Nick, der til dagligt arbejder på et af Parkens mange kontorer.

Af Katinka Riess-Knudsen *Foto: Thomas Sjørup*

Han møder ind på kampdagene så tidligt, at de fleste af os ikke engang er stået op på en søndag morgen. Selvom han kun har arbejdet for F.C. København i to år, så har de fleste af os allerede været i kontakt med ham på et eller andet tidspunkt – det kan være i forbindelse med gentegnelse af sæsonkort, billetter eller andre spørgsmål, der har presset sig på.

Nick Knygberg Borring arbejder nemlig til dagligt som Ticketing & Customer Service Coordinator hos F.C. København.

Hjertet har altid banket for FCK

Nick har været fan, siden han var helt lille – og gennem sine 27 år har interessen for fodbold og F.C. København altid været der. Han er født og opvokset på Østerbro og har selv spillet fodbold i 15 år i Boldklubben Skjold, hvor han fra træningsbanerne altid har kastet lange blikke efter Parken.

"Det begyndte som så mange andre med, at min far og mor tog mig med på familietribunen – dengang det var på B-tribunen. Da jeg blev lidt større købte mine forældre sæsonkort på C2, hvor de stadig står i dag, og her så jeg så kampene, indtil jeg blev 15 år.

"Kampdagsmedarbejderne er rigtig vigtige for os, da de er vores ansigt udadtil, og her man kan gå hen, hvis der skulle være nogle spørgsmål eller udfordringer"

- Nick Knygberg Borring

Siden da har jeg stået på Sektion 12 med et par venner fra skolen. Så jeg har været hele fan-cyklussen igennem fra barn til voksen," fortæller Nick, der særligt husker ét barndomsminde fra Parken:

"Jeg kan huske, at jeg som barn holdte min fødselsdag på familietribunen, hvor vi fik besøg af spillere og fik mad og kage inden kampen – hvilket var kæmpe stort for mig dengang".

Derfor var det også absolut drømmejobbet, Nick startede på i 2018, da han i juli måned trådte ind ad døren til Parkens reception for at gå på arbejde for fodboldklubben, som hans hjerte altid har banket for.

For Nick startede karrieren langt væk fra Parken, men stadig med fodbolden helt tæt inde på livet. Han har en professionsbachelor i Sportmanagement, der både har givet ham nogle år i DBU som eventmedarbejder, men han har også været forbi en stor sportsarena i Texas et halvt års tid, hvor han, som han selv udtrykker det, blandt andet trænede nogle seje U12-piger i fodbold.

Møder ind fem-syv timer før kampstart

På en typisk kampdag møder Nick på arbejde fem-syv timer inden kampstart. Heldigvis har han ikke langt til arbejde – det tager ham kun fem minutter at komme fra sin og kærestens lejlighed til arbejdet.

Han starter dagen med at tænde computeren og svare på mails med henvendelser fra fans, der har spørgsmål eller har mødt udfordringer op til kampen. Da en stor del af hans arbejde på kampdagene handler om billetter og salget af billetter, er det også ham, der har ansvaret for at briefe kampdagsmedarbejderne, der er dem, som står for billetsalget i skurene udenfor stadion.

"Kampdagsmedarbejderne er rigtig vigtige for os på kampdage, da de er vores ansigt udadtil, og her man kan gå hen, hvis der skulle være nogle spørgsmål eller udfordringer. Hvis de har spørgsmål eller noget, som de ikke selv kan løse i løbet af afviklingen, så kan de kontakte mig," fortæller han.

Som regel slutter Nicks arbejdsdag kort inden kampstart, når alle fans er kommet ind på stadion. Det forløber oftest helt gnidningsfrit, og herefter mødes Nick med de øvrige kollegaer fra F.C. København på 6.

"Det bedste ved mit arbejde er selvfølgelig at komme ind bag kulissen, være i kontakt med vores fans, være ansigtet udadtil og arbejde med det, jeg elsker – nemlig FCK"

- Nick Knygberg Borring

etage, hvor de ser 1. halvleg sammen. Når der bliver fløjtet til pause, låser Nick døren til kontoret og går ned til Sektion 12, hvor hans venner venter.

Noget særligt at være både fan og medarbejder

For Nick er det meget specielt både at være fan og medarbejder, da han bruger meget tid på F.C. København – både på arbejde og i fritiden. Heldigvis kan han ikke få nok, hvilket med statsgaranti også er det, der gør Nick så dygtig til sit arbejde.

"Det bedste ved mit arbejde er selvfølgelig at komme ind bag kulissen, være i kontakt med vores fans, være ansigtet udadtil og arbejde med det, jeg elsker – nemlig FCK," forklarer han.

En anden ting der sikkert også er medvirkende til, at Nick må gå under kategorien som én af de allerbedste til kundeservice i Danmark, er, at han er meget bevidst om, at F.C. København er en meget anderledes arbejdsplads.

"Det er fedt at være en del af en meget anderledes arbejdsplads, hvor følelser fylder rigtig meget for mange mennesker i og omkring klubben. Og så er det jo ikke noget, der slår det at have sin fysiske arbejdsplads i Parken".

Han kan dog godt savne lidt af fan-delen ved at stå på Sektion 12 med sine venner gennem hele kampen, men når F.C. København spiller på udebane har han fri, og så tager han og vennerne på away-turene. Her får han stadig "fan"-følelsen, så i sidste ende finder det hele en fin balance.

Han er både stolt og føler sig enormt privilegeret over, at gå på arbejde for F.C. København hver eneste dag – den arbejdsplads han allerede som barn kastede lange blikke efter.



Venner & fjender

Af Lars Thor



"Genåbningen"

Det er måske ikke noget at fejre, men i en tid, hvor vi kunne være fortsat med kampe med få eller ingen tilskuere, har det været en glædelig fornøjelse endelig at være tilbage på stadion. Så kan det godt være, at det ikke er som før corona-udbruddet, men vi må tage det, vi kan få. Og fodbold med tilskuere er alt andet lige bedre end med ingen.



Lars Bo Leppesen

Det er ikke for at fedte for den nye chef i Parken, og måske er det for tidligt allerede at udnævne ham til ven. Men den måde, Lars Bo har tacklet sit nye hverv som CEO, synes vi alligevel fortjener en plads. Her tænker vi først og fremmest på, hvordan Lars har givet sig til at lytte til forskellige dele af fanmiljøet. Det, synes vi, er en rigtig god start. Vi håber på meget mere af den slags og ikke mindst et godt samarbejde.



TIFO-udvalget

Ja, det er måske ananas i egen juice, men TIFO-udvalget og de frivillige skal have en ekstra stor hånd for at have lagt tid og energi i at opsætte tifo i Parken, når nu vi ikke måtte komme ind til kampene. Det kan godt være, at stadion var rungende tomt, men udsmykningen gav nu alligevel lidt ekstra til gravkammerstemningen, der hersker ved de tilskuerløse kampe.



COVID-19

Det giver sig selv, at en virus, der lukker helt ned for fodbolden og resten af samfundet ikke ligefrem er en ven - af nogen!



UEFA

Endnu en gang viser UEFA deres magtfuldkommedhed og ignorerer alt, hvad der foregår rundt omkring dem. Hvorfor skulle udekampen mod Basaksehir i det hele taget spilles, når nu det meste af Europa var begyndt at lukke ned pga. coronas indtog?



Homofobi

Skal vi virkelig til det igen? Hvornår lærer folk, at homofobi ikke hører hjemme i fodbolden eller i resten af samfundet, for den sags skyld. At DBU så ovenikøbet vælger at give "rabat" til FCM, fordi, som de siger, at "Henset til den tid der er gået mellem de to tilfælde har vi givet en mindre rabat i forhold til normalstraffen,". Kom nu DBU, tag lige det her alvorligt.



FANSHOP

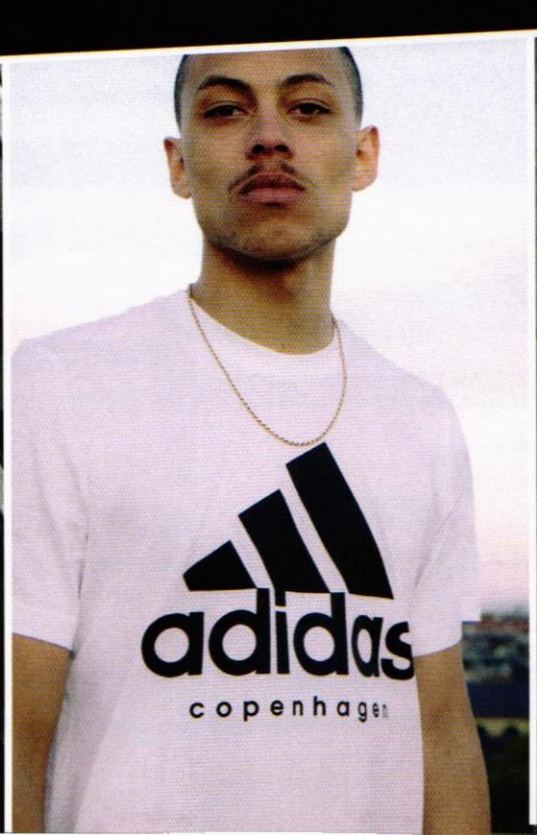
HUSK AT DU FÅR **10% RABAT*** I FANSHOPPEN VED FREMVISNING AF FCKFC MEDLEMSKORT

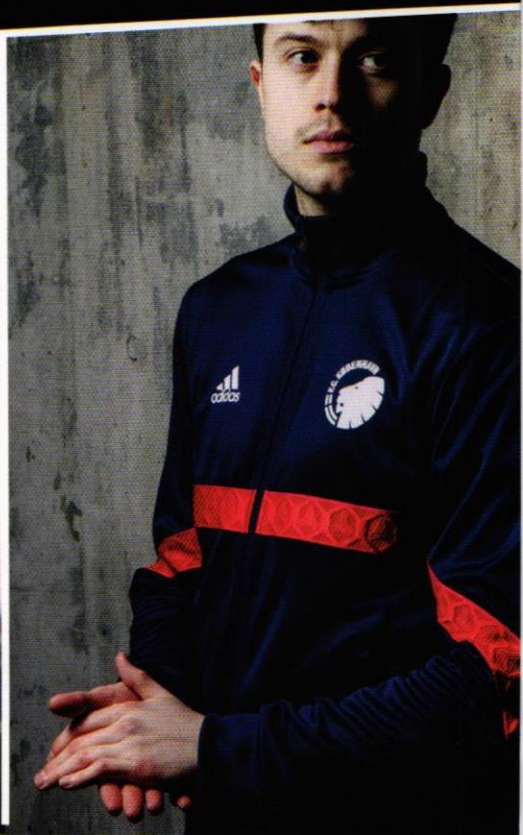
*GÆLDER IKKE NEDSATTE VARER, GAVEKORT OG BILLETTER

ÅBNINGSTIDER: **MANDAG TIL FREDAG:** 10.00-18.00 | **LØRDAG:** 10.00-16.00 | **SØNDAG:** 11.00-16.00

WWW.FCKFANSHOP.DK









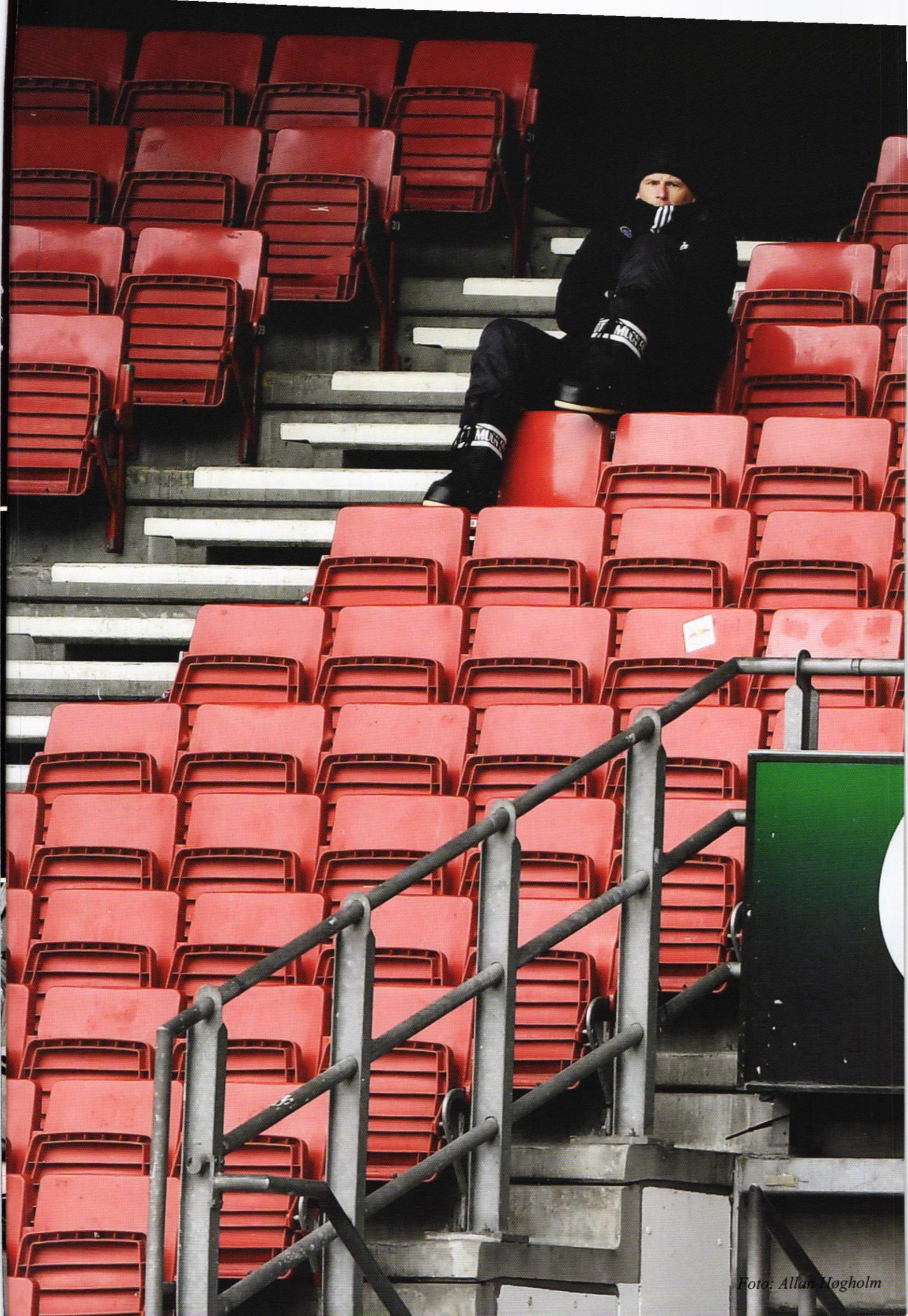


Foto: Allan Høgholm

10 hurtige til Rasmus Falk

Siden 2016 har Rasmus Falk huseret på den københavnske midtbane og imponeret alt og alle med sine smarte vendinger og sit sublime overblik. Brølet har mødt den fynske elegantier, der både gav Herning og Brøndby et rungende 'NEJ'.

Tekst: Christian Thomsen *Foto: Thomas Sjørup*

Hvad er dine største styrker?

Jeg synes, at det er i de relationelle ting. Det der med at sætte mine medspillere op og gøre dem bedre. Jeg sætter en stor ære i at prøve at spille spillerne omkring mig gode. Jeg vender godt med bolden og er god til at skabe overtal og gå forbi min direkte modspiller. Og det jo noget af det, der nogle gange skal til i fodbold for at skabe overtal. Når vi ofte møder hold, der står med en stram struktur, og som er svære at bryde igennem, så har man nogle gange behov for det. Og det er dér, mine styrker ligger, synes jeg.

Hvem er den bedste spiller, du har spillet sammen med?

Der er mange gode at vælge imellem. Jeg vil dele det lidt op. På ungdomsholdene har jeg i rigtig mange år spillet sammen med Christian Eriksen, som selvfølgelig var fantastisk. Og da jeg blev senior og rykkede op i OB-truppen, der spillede jeg sammen med Peter Utaka, som på det tidspunkt var fantastisk. Senere havde jeg en rigtig god tid med Bashkim Kadrii, for vi supplerede hinanden super godt. Den bedste spiller, jeg har spillet sammen med i København, er nok Carlos Zeca. Han er super god og nem at spille sammen med, og vi fandt hinanden rigtig hurtigt. Og hvis jeg skal se på det individuelt, så er der rigtig mange at vælge imellem. Fx har N'Doye været en stor fornøjelse og afgjort mange kampe for os.

Hvem er den bedste, du har spillet over for?

Jeg synes, at Emre Mor, der var i FC Nordsjælland, har været den spiller med det største potentiale, jeg har oplevet i min tid i Superligaen. Han havde et antrit og noget temposkift, som var unikt. Men i forhold til, hvor god jeg syntes, at han var, så har han ikke helt fået nok ud af det. Han kunne noget, man ellers ikke ser.

Hvad havde du lavet, hvis du ikke var blevet fodboldspiller?

Det er et svært spørgsmål. Noget af det, der har interesseret mig ud over fodbold, det er boliger og den slags. Det er noget, jeg går op i. Så det kunne nok godt have været noget finans-et-eller-andet inden for den boldgade. Men det er svært at sige. Jeg er faktisk heller ikke sikker på, hvad der skal ske den dag, jeg stopper med at spille fodbold. Men jeg kan godt lide det der med nye ting og nye idéer, og at gøre en indsats inden for noget, man selv har skabt.

Hvor på banen vil du allerhelst spille?

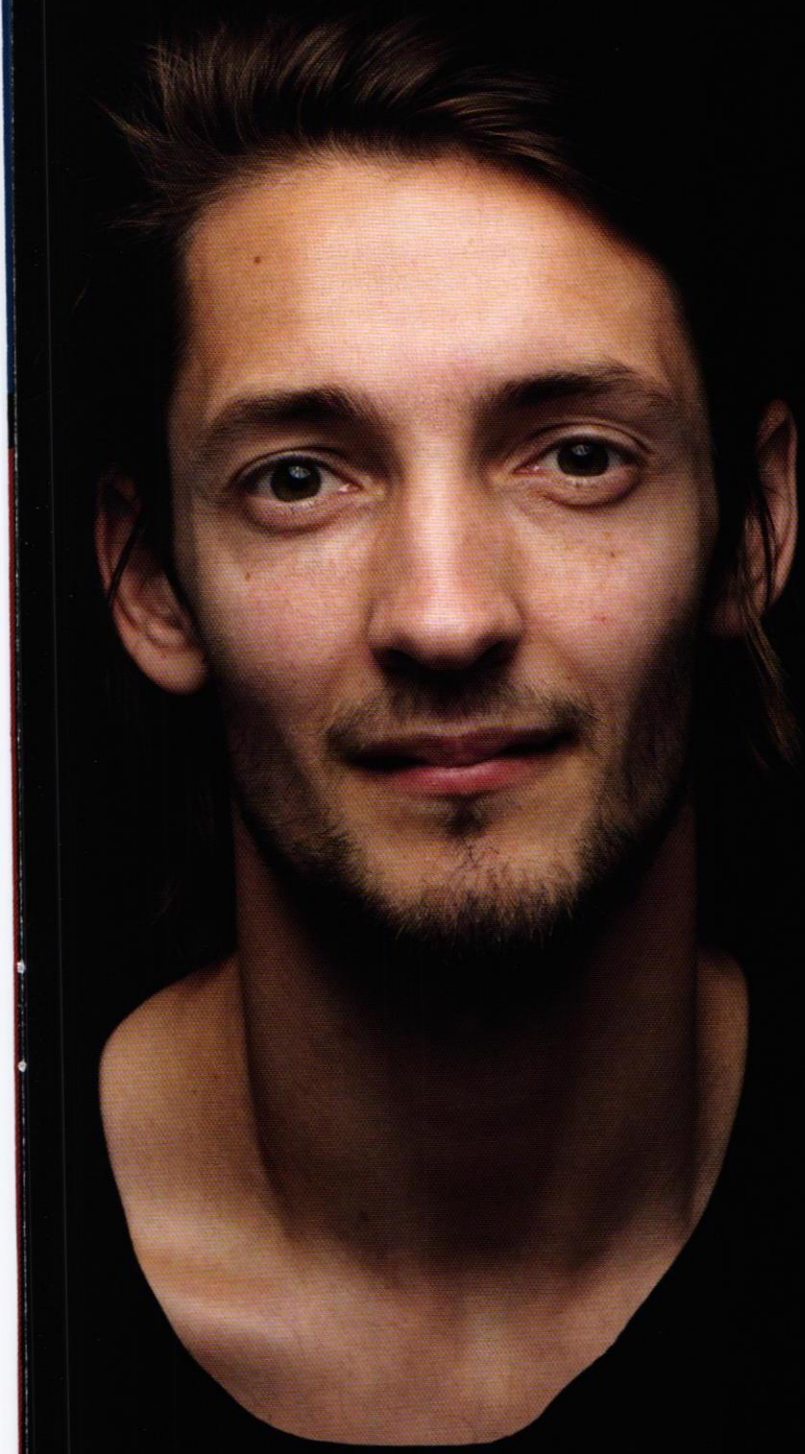
Det kan faktisk godt variere lidt. Jeg synes, at min bedste plads er centralt i banen. Om det er lige bag angriberne eller som midt-midt, det kan være lidt det samme. Men man kan sige, at kanten også kan give det, at der kan man trække ind i midten og være lidt mere fri af en direkte modspiller. Men der er ingen tvivl om, at jeg føler mig bedst tilpas centralt i banen.

Har du altid spillet på midtbanen?

Jeg startede med at spille fodbold i Middelfart, da jeg var omrking fem år. Jeg var altid angriber, for jeg ville altid være tæt på mål. Og så er jeg så blevet rykket lidt længere tilbage på banen, lige så snart jeg blev senior. Men jeg var altid angriber i mine unge dage.

Hvem er din yndlingsspiller?

Mit første rigtige idol var Ronaldinho. Det var den første, hvor jeg sådan rigtig tænkte, at ham skulle jeg bare se. For han underholdt mig, han spillede med et smil på læben, og han gav virkelig noget. Det er sådan en spiller, der er svær at spejle sig i, fordi han havde et niveau, der var så afskyeligt højt. I dag ser jeg lidt anderledes på det, men jeg har det lidt på samme måde med Messi. Han er en fornøjelse at se – også den måde han kan åbne tingene op. Og så har der været spillere, hvor jeg har tænkt, at dem ville jeg gerne lære fra. Sådan havde jeg det med Iniesta, Xavi, David Silva og nogle af de typer, som ikke er specielt hurtige og stærke, men som bare ser fodbold på et højere niveau end de andre. Det er sådan nogle spillere, jeg kigger lidt på.



Hvorfor valgte du at skifte til FCK?

Det, jeg manglede i Odense, og som jeg gerne ville blive bedre til, følte jeg, at FCK var den bedste klub, der kunne give mig. Jeg havde i mange år spillet om 8., 9. og 10.-pladsen i Superligaen med Odense, så jeg havde det også sådan, at jeg gerne ville prøve at vinde og blive dansk mester. Man kan sige, at mit største mål, det var at komme herover og blive en vigtig spiller for et godt FCK-hold, og det jeg manglede, det var noget af den disciplin og struktur i fodboldspillet, som jeg kunne lægge på. Så en af grundene til, at jeg valgte FCK, det var, at jeg følte, at den klub matchede nogle af de ting, som jeg godt kunne blive bedre til, og at det kunne været et godt skridt på vejen til at blive en bedre fodboldspiller.

En anden ting jeg også skiftede herover for, var den berømte kultur. I FCK er der den her vinderkultur, hvor man går på banen for at vinde hver kamp, og hvor man ikke er tilfreds med de uafgjorte resultater. Vi vil vinde guld, vi vil vinde alle kampe, og vi vil langt i de europæiske turneringer. Det er en del af kulturen her.

Hvordan var det at skifte til København og at skulle vænne sig til Ståles system?

Det var der jo meget snak om inden. Jeg kan huske, at jeg fik sådan en liste med en masse danske spillere, som havde taget den samme vej som mig, og hvor det måske ikke var endt ud i den store succes. Men det var jeg egentligt ret rolig omkring, for jeg har – forstå mig ret – ret meget selvtillid i forhold til mine egne kvaliteter. Det er ikke sådan, at jeg går og har et behov for at fortælle hele verden og alle omkring mig, hvor god jeg selv synes, at jeg er. Men jeg har en indre tro på, at jeg godt ved, hvad jeg står for. Der var selvfølgelig nogle ting, som jeg skulle lære, og jeg havde en masse ting, som jeg sugede til mig. Men samtidig havde jeg også den der idé om, at jeg ikke var her for sjov. Jeg skulle gøre en forskel.

Hvad har været den største oplevelse i FCK?

Jeg syntes, at det var fantastisk stort, første gang jeg gik ind til en kamp i Champions League-gruppespillet. Det bekræftede alt det, jeg havde drømt om, da jeg valgte at tage til FCK. Det var en fantastisk følelse.

Jeg synes også, at det var en stor oplevelse den der sort/hvide dag, jeg havde mod Ajax, hvor jeg har en skidt fod og alligevel får scoret efter 30 sekunder eller sådan noget. Det sætter meget godt en fodboldspillers liv i perspektiv, at jeg får scoret der efter 30 sekunder, og vi vinder hjemme over Ajax i Europa League 1/8-finalen, og at jeg så går direkte ned i omklædningsområdet og så var på krykker i tre måneder. Det sætter meget godt fodboldlivet i perspektiv, at det er lidt mere op og ned, end et almindeligt job måske er.

Og så var der mesterskabet hjemme mod Brøndby, hvor der var en fantastisk stemning, og hvor jeg fik scoret til 3-2. Mit første mesterskab (i 2017, red.) var også fedt, men dengang var jeg jo på krykker. Så det var ligesom min revanche at kunne være en rigtig del af det og samtidig få scoret et mål nede i den rigtige ende.

VAR – Video Assistant Referee

En klar og åbenlys forkert kendelse

Fire dage før Danmark lukkede ned på grund af COVID-19 pandemien, tog Brølets udsendte S-toget lørdag morgen mod Køges nye fodboldarena, med det sponserede navn Capelli Sport Stadion, for at høre mere om VAR, der til efteråret indtager Superligaen.

Af Kristian Hertz *Fotos: Kristian Hertz og Allan Høgholm*

Syd for hovedstaden ventede Danmarks førende ekspert i fodboldloven, Jan Carlsen, sammen med den tidligere Superliga- og FIFA-dommer Michael Johansen. Sidstnævnte er formand for Dommerudvalget, og han bød os velkommen i de ydmyge rammer, som HB Køges nye hjemmebane stadig er, mens der bygges.

Lad det være sagt med det samme. Jeg er skeptisk, meget skeptisk, når det kommer til VAR. Jeg er med på, at retfærdighed er et vigtigt element, særligt når man sidder hjemme i stuen og kan se situationen på replay fra fem forskellige vinkler. Men for en fan som mig, der elsker selv at være på stadion, frygter jeg det antiklimaks det er, når scoringer annulleres eller skal trækkes i langdrag med videogennemsyn. Jeg vil have den spontane fejring, ikke nødvendigvis den mikroskopiske offside, selvom det kan betyde et nederlag til min elskede klub.

Milimetertynde offsides annulleres ikke

Men… jeg tog fra Køge med en langt bedre fornemmelse i maven. Lad mig prøve at fortælle jer hvorfor. Det meste har jeg allerede afsløret i titlen.

VAR skal i DBU-regi bruges, når der er en klar og åbenlys forkert kendelse. Den sætning er et mantra. Det vil sige, at tvivlsomme frispark på midten af banen inden et mål, som det blev set i Champions League i efteråret 2019, IKKE vil blive annulleret. Det skal være helt tydeligt, at der er tale om en klar og åbenlys forkert kendelse. Derfor vil milimetertynde offsides, som det er set i England, ikke blive annulleret. Hvis VAR-dommerne i VAR-rummet kan se, at der var en klar og åbenlys offside, så bliver målet annulleret. Ellers ikke.

"England har ødelagt meget for VAR", siger Jan Carlsen, som sit første svar på de mange spørgsmål fra de fremmødte fans fra mange forskellige klubber, primært Superligaen.

Carlsen er en dommerguru og anerkendt i hele Europa som en knivskarp fortolker af fodboldloven, og han uddyber, hvordan de i England har set gennem fingre med 'klar og åbenlys' og sågar også 'forkert'.

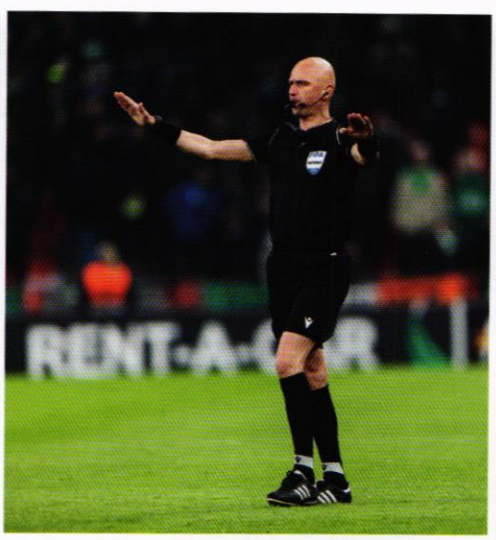
I gennemsnit tager en VAR-kendelse, der ses igennem af hoveddommeren, 85 sekunder

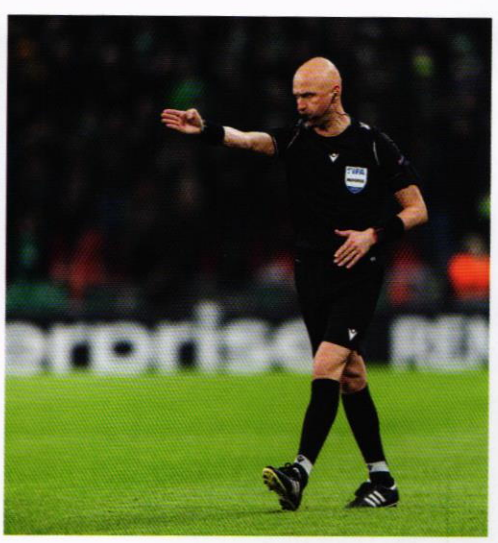
"VAR er kun for at rette klare og åbenlyse fejl – ikke for at finde den bedste beslutning. Hvis hændelsen kan diskuteres, så er det nok ikke noget for VAR. Dommeren tager den første beslutning, og den sidste. VAR beslutter ikke noget".

En anden bekymring fra undertegnede er, at der fratages en oplagt målchance, når der fløjtes fejlagtigt for offside. Man kan jo ikke spille angrebet om. Omvendt kan det føre til, at der ikke længere dømmes offside før dommeren ser situationen igennem efter et mål. Konsekvensen kan blive, at linjedommerne simpelthen undlader at løfte flaget, selvom der er offside.

"Der vil være delay (forsinkelse), men kun i tvivlstilfæl-







de. Linjedommeren løfter flaget ved scoring efterfølgende, hvis han var i tvivl," forklarer Michael Johansen.

Han vinder diskussionen med fakta: 97% af alle offsidekendelser i de europæiske turneringer har vist sig at være rigtige.

En VAR-kendelse tager i gennemsnit 85 sekunder

En anden overtager presset på de to eksperter og forklarer fortvivlet, hvordan et lille frispark, som er tydeligt, klart og åbenlyst, men ikke dømt, vil ødelægger resten af angrebet. Jeg er tydeligvis ikke den eneste skeptiker i lokalet. Men også her fordamper noget af uroen i lokalet, da Carlsen svarer.

Han understreger, at det kun er det sidste forløb før en scoring der tælles med. Der er 'kun' tre situationer som vurderes: Scoring/ikke scoring (herunder forseelser i det sidste forløb), straffespark/ikke straffespark og direkte røde kort.

De to dommereksperter er godt forberedte med slides, fakta og en masse videoklip. Fx har VAR vist sig ikke at tage ekstra tid. I gennemsnit er bolden i spil mere end 40 minutter i en kamp. Af de 40 minutter stod VAR kun for 25 sekunder i gennemsnit i de europæiske kampe, hvor VAR var en mulighed. Der var en del kampe, hvor VAR ikke blev aktuelt, og det trækker naturligvis tallet ned, men i gennemsnit tager en VAR-kendelse, der ses igennem af hoveddommeren, 85 sekunder. I en situation, hvor hoveddommeren ikke vælger et gennemsyn og stoler på VAR-rummet tager det 55 sekunder.

Selvom de to herrer var bevæbnet til tænderne, så var der stadig en forkert fornemmelse. Det var først, da vi selv prøvede at være i VAR-rummet og agere prøve-VAR-dommer, at det blev tydeligt, i hvor mange situationer VAR ikke skal komme til undsætning, og hvor nemt det alligevel var, de få gange hvor man så en klar og åbenlys fejl.

Capelli Sport Stadion var nemlig hjemsted for fem træningskampe den dag. Der blev spillet fodbold konstant på kunstgræsset, og dommere fra hele landet sad i en af de to VAR-vogne og testede løs.

Sådan kommer VAR til at folde sig ud i Danmark

Hvordan foregår VAR så i praksis, når det fra den kommende sæson foldes ud i den bedste danske fodboldrække?

Det er i virkeligheden et beskedent set up. I en varevogn koblet til tv-stationens sendevogn sidder tre mennesker med otte tv-skærme og en form for mixerpult. Trioen består af en VAR-dommer, en assisterende VAR-dommer og en teknisk operatør.

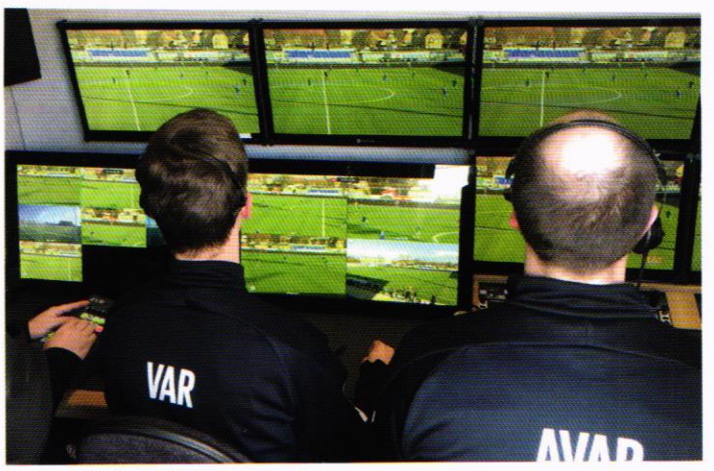
Sidstnævnte skal kunne finde lige den vinkel og tidspunkt, som dommerne ønsker at se igen. Dommerne kan nemt køre klippet frem og tilbage og zoome. Ja selv jeg kunne finde ud af det.

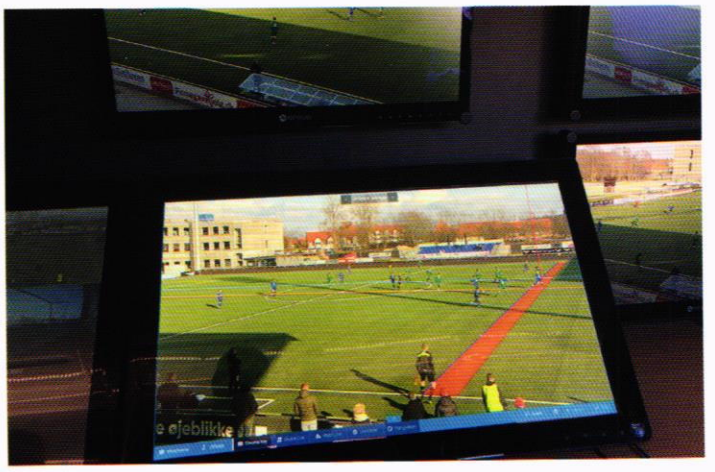
Hvis VAR-dommeren spotter en interessant situation, så overtager den assisterende VAR-dommer, mens VAR-dommeren ser på situationen. Er der tale om en klar og åbenlys fejl, så giver VAR-dommeren besked til hoveddommer på banen. Han kan nu vælge at stole på VAR-rummet eller selv gennemse situationen, som teknikeren hurtigt har klippet ud. Det samme klip vises på storskærmen, hvis dommeren vælger gennemsyn.

Mindstekravet er fire kameraer, men selv til de Superliga-kampe, hvor der er færrest, er der seks til syv kameraer. Der vil dog stadig være en vis skævvridning, da der er 16-17 til de store opgør, og de vil kunne finde flere vinkler at se hændelserne fra, men det har ikke den store betydning, forsikrer Carlsen os.

En lang dag med fodboldsnak og ikke mindst fodboldloven er ved at være forbi. De mange fans er alle lidt mindre bekymrede. Jeg er i hvert fald langt mindre bekymret for, at min impulsive jubel, når København scorer – eller mavepuster hvis det er modstanderen – bliver taget fra mig. Jeg kan nok godt leve med at klare og åbenlyse forkerte kendelser ikke får lov at stå.







Læserbrev

FCK's ekstreme kommercialisering er begyndt at blive pinagtig og usmagelig

Af Jacob Frellesvig

FCK's altoverskyggende iver efter penge og succes vil give bagslag, hvis klubben ikke snart trækker en streg i sandet. Høj Katy Perry musik, pinagtige halftime shows i bedste amerikanske stil, den tårnhøje grimme kontorbygning, der vejer tung over D-tribunen, navneskift fra Parken til TELIA Parken og nu FCK's seneste påfund; et nyt internationalt navn. Det er begyndt at blive pinagtigt, FCK.

FCK annoncerede for nogen tid siden, at man vælger at skifte navn i international sammenhæng til FC Copenhagen. Selvom det måske kan lyde som en bagatel for mange, så er det kort sagt en katastrofe, hvis man er FCK-fan. Det nye navn, udover at være latterligt i sig selv, symboliserer en kommercialisering af FCK, som vel og mærke altid har været der, men som er steget til nye uanede højder. Herudover vidner navnet også om en total mangel på forståelse for det lokale tilhørsforhold til København og Østerbro. Vi er København. Ikke Copenhagen eller Kopenhagen, eller hvad der nu lige lyder bedst i internationalt fjernsyn.

Et godt eksempel på denne kommercialisering var mesterskabsfejringen tilbage i maj 2019, hvor jeg sædvanen tro havde indfundet mig i (TELIA) Parken for at se FCK løfte pokalen for 13. gang. Hele herligheden blev dog overskygget af tordnende høj amerikansk popmusik og andre kommercielle gimmicks, der i bund og grund ødelagde oplevelsen for mig, der sjældent misser en hjemmekamp sæsonen igennem.

Umiddelbart efter deadline på vinterens udgave af Brølet modtog redaktionen et debatindlæg fra Jacob Frellesvig. Desværre var bladet allerede røget i trykken, og derfor nåede det ikke at komme med i Brølet 84.

Vi vil altid gerne give fans taletid i vores medlemsblad, så derfor bringer vi i stedet Jacobs debatindlæg i denne udgave af Brølet. Størstedelen af indlægget er skrevet i slutningen af 2019, men dele er dog blevet opdateret af Jakob op til udgivelsen af Brølet 85. Som han selv skriver:

"Det handler som sagt om kommercialiseringen af FCK, som jeg – og mange andre – mener er gået for vidt. Jeg er bange for, at vi er ved at miste den klub, som vi alle elsker"

Det vil true den autentiske fanoplevelse

Jeg forstår godt, at man ønsker at tiltrække flere tilskuere i (TELIA) Parken, og jeg er også helt med på, at fodbold fungerer på nogle kommercielle markedsvilkår, hvor penge er den altoverskyggende succesfaktor. Børsnoterede klubber og store sponsoraftaler er nærmest en nødvendighed og forudsætning for succes i moderne fodbold. Og selvom jeg ikke synes, at fodboldklubber skal være et "brand" eller en virksomhed, så er det desværre sådan moderne fodbold er strikket sammen. Men spørgsmålet er, hvor langt FCK vil gå i den retning? Hvis de bliver ved, så ender de nemlig med at miste noget vigtigt på vejen.

Man skal nemlig huske på, at FCK er en ung og ny klub, som på forholdsvist få år har fået opbygget et stærkt DNA. Man har fra klubbens side skabt et tilhørsforhold og en idé om FCK, som hovedstadens og storbyens hold – en rigtig fodboldklub, som Københavnerne kunne forstå, støtte og være stolte af. Det er utrolig flot kommercielt arbejde af klubben, og er noget, som fungerer rigtig godt for klubben på mange niveauer. Det bakkes yderligere op af et utrolig stærkt fanmiljø med en autentisk fankultur – se bare på den vej hele stemningstribunen bevæger sig. Utroligt. Det er en kultur, som ikke kun er skabt af titler og penge, men er bygget op af fansene selv, og som klubben i mange henseender spejler sig i.

Men hvis man vælger at intensivere kommercialiseringen af klubben og særligt stadionoplevelsen, som det lader til, at man har været i gang med i de seneste år, så vil det true den autentiske fanople-

"Jeg tror, man bør genoverveje, hvordan man får folk på stadion"

- Jacob Frellesvig

velse og hele ideen om FCK som en "rigtig" fodboldklub. Ligeledes vil det DNA og den kultur, der er omkring klubben på sigt langsomt forsvinde.

FCK risikerer, at vi fans – altså os rigtige fans, der står i (TELIA) Parken i silende regn i november – ikke gider komme, fordi vi ikke kan identificere os med byens hold mere. Vi står her nemlig for Københavns fodboldklub – ikke et brand eller en virksomhed. Vi finder nemlig det nye internationale navn absurd, ligesom vi ryster på hovedet af det tå krummende navn 'Telia Parken', mens pinlige "We are the champions" sange aldrig har været en succes til mesterskabsfejringer. Så hvorfor blive ved, FCK?

Man bør trække en streg i sandet

Hvis man kaster et blik på England, så er det netop den manglende identifikation, der har ødelagt så meget for de lokale fans blandt mange engelske klubber. Man hører gang på gang fra lokale fans, at de føler sig overset af klubben, som hellere vil have kinesiske turister med selfiestænger end lokale fans på stadion. Resultatet bliver desværre, at de lokale ikke gider komme mere. Det ville selvfølgelig være naivt at tro, at FCK nogensinde vil nå dertil. Vi er og bliver (heldigvis) aldrig så stor en klub, at kommercialisering og ligegyldighed overfor fans vil overtage i sådan en grad. Men jeg tror ikke, det er urealistisk, at vi når et punkt, hvor nogle fans får nok, hvis man fortsætter med at vælge kommercielle tiltag i stil med det, vi har set de seneste år.

Dette indlæg kan muligvis forekomme hyklerisk, tænker du måske? Fordi kommer megen af FCK's succes ikke fra kommercialisering og store mængder penge? Og er hele mentaliteten i FCK ikke, at man vil vinde og være en god forretning for enhver pris? Og gør selvsamme succes ikke, at jeg havde mulighed for at stå på Celtic Park tilbage i februar? Jeg er godt opmærksom på dette, og jeg kritiserer slet ikke den ekstreme vindermentalitet, der er i FCK. Pointen og præmissen for dette indlæg er netop, at jeg godt forstår, at top-fodbold – som jo er og skal være målsætningen for FCK – fungerer på markedsvilkår, og at kommercialisering har sin plads i en succesfuld fodboldklub. Men omvendt så mener jeg, at klubben er begyndt at gå for vidt. Jeg er begyndt at blive bange for den retning, vi bevæger os i som klub.

Derfor mener jeg, at man bør trække en streg i sandet i klubben og skrue ned for kommercialiseringen både af klubben, men særligt af den oplevelse, man får i (TELIA) Parken. Jeg tror, man bør genoverveje, hvordan man får folk på stadion, men også hvorfor og under hvilke præmisser man gerne vil have, at folk kommer i (TELIA) Parken på.

Jeg vil nok aldrig stoppe med at komme i Parken – det banker københavnerhjertet for meget til. Men jeg føler, at jeg som fan bliver skubbet længere og længere væk fra den klub, som jeg selv har spillet i som ganske ung i KB og haft sæsonkort hos i mange år. Og det kan vel ikke være meningen med det hele?

"Hvis man vælger at intensivere kommercialiseringen af klubben og særligt stadionoplevelsen, som det lader til, at man har været i gang med i de seneste år, så vil det true den autentiske fanoplevelse og hele ideen om FCK som en "rigtig" fodboldklub"

- Jacob Frellesvig

Trods afstand på 8.600 km:

"FCK betyder virkelig meget for mig"

Når Rasmus Falk, Jonas Wind og de øvrige FCK'ere løber på banen, bliver der ikke kun fulgt med fra lægterne og hjemme i de danske stuer. På den anden side af jordkloden bor en dedikeret fan, som trods den geografiske afstand følger klubben tæt. Mød japanske Ken Ejiri, der under et udvekslingsophold i København forelskede sig i både byen og Byens Hold, og som trods en begyndende corona-pandemi rejste til Tyrkiet for at se sine helte i aktion.

Tekst: Mikkel Faartoft

Det er ingen hemmelighed, at F.C. København har mange fans uden for den københavnske kommunegrænse. Ikke alene har klubben en stor fanbase rundtom i hovedstadsregionen – selv vest for Storebælt er der mange, der om søndagen trækker i den hvide trøje. Men faktisk rækker interessen for FCK langt ud over de danske grænser. Det er Ken Ejiri fra Tokyo et godt eksempel på.

Fra sit hjem godt 8.600 km fra Parken følger den 24-årige japaner troligt med i, hvordan den danske hovedstadsklub klarer sig. Han er nemlig fan af F.C. København og ser flere af klubbens kampe på sin computer, selvom de ofte bliver spillet midt om natten japansk tid. Og har han ikke mulighed for at streame kampene, følger han i stedet med på klubbens hjemmeside og de sociale medier.

"FCK betyder virkelig meget for mig," siger Ken Ejiri, der har været fan af klubben i tre år.

Valgte byens hold

At Ken Ejiri lige netop har kastet sin kærlighed på F.C. København, er ikke helt tilfældigt. I sommeren 2017 flyttede han nemlig til København i forbindelse med et udvekslingsophold på Københavns Universitet, og da han i forvejen var bidt af fodbold, fandt han det helt naturligt at tage ind og se det lokale hold spille.

"At se fodbold er en essentiel del af mit liv, så lige da jeg ankom til København, besluttede jeg mig for at tage ind og se en kamp. Jeg valgte FCK, fordi klubben repræsenterer København. Det er den primære årsag. For mig er det normalt, at man holder med holdet fra ens egen by," siger Ken Ejiri, der i forvejen er fan af FC Tokyo.

Kort efter sin ankomst til København tog han derfor til Superliga-bold i Parken, hvor FCK mødte SønderjyskE. Kampen blev 3-2 til københavnerne, og siden da har Ken Ejiri været fan af klubben. I løbet af sin udveksling nåede han at se godt 15 hjemmekampe, hvor særligt fansenes tifoer og brug af pyroteknik gjorde et stort indtryk på ham – ikke mindst til Europa League-opgøret mod Atletico Madrid med den fabelagtige 'Copenhagen by night'-tifo. Og netop denne aften, følte han et særligt forhold til både klubben og byen.

"Jeg var inde og se kampen mod Atletico Madrid i Parken, og da jeg hørte sangen 'Vi elsker FCK', følte jeg på en eller anden måde en stolthed over klubben og byen," siger Ken Ejiri.

Det andet hjem

Efter at Ken Ejiri i sommeren 2018 vendte hjem til Tokyo for at fortsætte sine studier, har han ikke kunnet give slip på FCK og København. Under sin udveksling nåede han nemlig at forelske sig i den danske hovedstad.

"København er helt klart min anden hjemby. Jeg har så mange gode minder derfra. Folk i København var altid så søde mod mig, og jeg elsker virkelig byen. Jeg tror, at jeg udtrykker min følelser for byen ved at støtte F.C. København. På en eller anden måde bliver jeg glad og tilfreds af at råbe klubbens navn," siger han og fortsætter:

"Man kan sige, at FCK forbinder København og mig".

Uforglemmelig oplevelse

Selvom Ken Ejiri flyttede tilbage til Japan i sommeren 2018, skal vi blot få måneder tilbage i tiden for at finde en af hans største FCK-oplevelser. Efter at have streamet FCK's sejr over Celtic i Europa League, besluttede han sig nemlig for at tage på sin allerførste udebanetur med FCK - kampen mod Istanbul Başakşehir i Tyrkiet.

Det skulle dog vise sig at være en lang og besværlig rejse for den japanske FCK'er. Først fløj han fra Japan til København for at hente sit awaykort og købe sin kampbillet i Fanshoppen. Herefter fik han med nødt og næppe lov til at gå ombord på et fly videre til Istanbul.

Grundet covid-19 var der dog stor usikkerhed omkring, hvorvidt kampen overhovedet ville blive spillet, og i løbet af kampdagen gik der flere rygter om, at den ville blive aflyst. Derfor måtte Ken Ejiri gnide sig i øjnene, da han alligevel kunne træde ind på Başakşehir Fatih Terim Stadium.

"Selvom jeg allerede var kommet ind på stadion, kunne jeg slet ikke forstår, at jeg nu skulle til at se en FCK-kamp med tilskuere. Jeg følte, at jeg drømte. Det er et uforglemmeligt minde" siger han.

Flere kampe i vente

Tilbage i Tokyo sidder Ken Ejiri nu en stor fodboldoplevelse rigere. Og det bliver næppe den sidste, for til efteråret rykker han endnu en gang teltpælene op og flytter til Europa – denne gang for at læse sin kandidat i Holland. Derfor regner han med at kunne se endnu flere FCK-kampe i den nærmeste fremtid.

Vi glæder os til at kunne byde Ken Ejiri velkommen tilbage i København.


F.C.K Japan
KBC
12
VORES BY!
1992017
adidas
F.C.KØBENHAVN
SEKTION 12
KØBENHAVN
FC KØBENHAVN JAPAN
Carlsberg

GLASGOW AWAY
ANMELDELSE

Af Sebastian Søndergaard

"Gennem asfalt vokser oftest de smukkeste roser".

Sådan sagde jeg engang en kold februar aften 2020. Og nu er det ikke fordi, denne anmeldelse skal udvikle sig til en selviscenesættende artikel, som ender med at handle mere om mig selv, end kampen i Glasgow d. 27. Februar. For jeg må være ærlig at sige, at der findes ikke noget værre, end når en anmelder bruger mere tid på at fremhæve sig selv, end at løse den opgave, som han/hun rent faktisk er blevet sat til. I mit tilfælde har Brølet endnu engang af uforklarlige årsager spurgt mig, om jeg vil tage anmelderhatten på og give min objektive oplevelse af denne magiske aften. Jeg har ydmygt takket ja, og dette du nu skal læse, er min - Sebastian Søndergaard - anmeldelse af en af de allerstørste europæiske aftener i FCK's historie. God fornøjelse.

Afrejse

Jeg blev født d. 14. Juli 1993, for de fleste kendt, som bastilledagen - den franske nationaldag - men altså også min fødselsdag. Og en fransk duel er virkelig, hvad jeg ser frem til allerede her i lufthavnen, hvor vi mødtes tidligt. Den franske 2-meter-midtstopper Christopher Jullien og vores helt egen fransktalende angriber Dame N'Doye havde adskillige drabelige dueller i det første opgør, hvor Christopher Jullien endte hos tandlægen. Ville Dame N'Doye endnu engang dominere ham så kraftigt, ville vi have en chance. Ligesom da jeg i tredje klasse fuldstændig dominerende vores Folk og røvere i Kardemomme By-forestilling og ærlig talt bar os igennem til en hæderlig præstation, med min indsats, som hovedrollen Kasper. Turen derned gik altså eventyrligt. Skarpt arrangeret af Fanklubben og jeg kvitterer med…

★★★★★★



Glasgow Necropolis

Selvom det lyder morbidt inden så vigtig en kamp at besøge en kirkegård, så var det altså lige præcis det vi gjorde. Vent! Jeg har slet ikke fået fortalt hvem jeg var afsted med. Jeg var afsted med min storebror, som havde foræret mig denne tur i fødselsdagsgave. Det kan nogen selvfølgelig komme og sige er en overordentlig flot fødselsdagsgave, men der har jeg behov for lige at påpege, at det altså er både en fødselsdags- og julegave slået sammen. Min storebror har flere gange foræret mig gaver, som ikke er blevet til noget. Så denne tur er blevet givet, for at rydde bod på alt det. Og sikke en gave! Men vi besøger altså kirkegården, for også at opleve hvad Glasgow, som by har at byde på. Og det er satme ikke meget! Højdepunktet på den kulturelle rundtur, arrangeret af min storebror, må være Glasgow Necropolis. Og det skal forstås helt bogstaveligt, da det er byens højeste punkt. Det var ikke en særlig interessant kirkegård, men udsigten var flot, da det jo er Glasgows højeste punkt og dermed højdepunktet på rundturen. Og som jeg fortalte min storebror, at Niels Christian Holmstrøm engang sagde, så er "kirkegården fyldt med uundværlige mennesker". Det citat kendte min storebror godt, og vi blev enige om, at det er et fremragende citat. Så jeg tildeler denne del af turen…

★★★★★★



Tennent Caledonian bryggeriet

Efter klokken havde rundet 10:00, fandt vi det endeligt anstændigt at besøge et bryggeri. Selvom vi faktisk havde tyvstartet i lufthavnen kl. 06:50 med de første fadøl. Og der må jeg italesætte den magiske tidslomme, som lufthavne befinder sig i. Klokken er aldrig noget og altid alting. For du kan sætte dig og få en fadøl og en burger inden solen er stået op, og ved siden af dig sidder en gabende turist og får sig en omgang egg benedict. For et eller andet sted på kloden er klokken det du vil have, den er, og på den måde kan du altid tillade dig alt i en lufthavn. Udover mord og så videre selvfølgelig. Det er aldrig okay. Men vi besøger det legendariske Tennent Caledonian Breweries, men jeg tror, vi får bevæget os ind af bagindgangen. For vi ender på det, som jeg går udfra er sidste del af rundturene, nemlig skækning af en masse fadøl. Det gør dog ikke det store, for vi sætter os til rette, og jeg begynder så småt at indeholde alle former for øl - på nær IPA. Det bryder jeg mig ikke om. Men nu skal det jo ikke handle om hvilke øltyper jeg foretrækker frem for andre, for jeg vil så gerne undgå at anmeldelsen skal handle mere om mig end om denne historiske dag. Så jeg vil blot afslutte med at tildele Tennent Caledonian bryggeriet…

★★★★★

Pubs

"If you don't drink. How would you friends know you love them at 2am?" Sådan stod der ude på skiltet foran en lille pub, da min bror og jeg bevægede os op imod FCK-fansenes mødested. Min bror og jeg kiggede på hinanden og nikkede. For det kan være svært nogle gange at få fortalt, hvor meget man holder af sine venner, så måske dette sted ville tage min bror og jeg et sted hen, hvor vi ville få fortalt hinanden, hvor gode venner vi faktisk er. Så vi satte os godt tilrette og en af vores fælles kammerater - Alexander - svingede forbi den lille pub. Han havde taget en af sine kammersjukker med, som jeg altid glemmer navnet på, men jeg mener, det er Allan. Så lad os kalde ham Allan fra nu af. Men her begyndte de skotske mesterskaber ellers i, hvem der kunne drikke flest Guinness. Og jeg er simpelthen ikke et sted, hvor jeg kan kåre en vinder og netop af den årsag, kan det muligvis være at jeg vandt. Spørg mig ikke hvordan, men pludselig var der gået fire timer og vi fik pludselig travlt med at nå mødestedet og afmarch. Så vi fik revet Allan ud af kløerne på et par midaldrende kvinder og slæbt ham med. Allan og pubben får selvfølgelig…

★★★★★★



March

Vi ankom tids nok til at nå endnu en Guinness inden afmarch til stor glæde for selskabet og selvfølgelig Alexanders ven. En ven, som jeg altid glemmer navnet på, men jeg mener det er Henrik, så lad os kalde ham det fra nu af. Og også tids nok til at Henrik og jeg kunne nå et billede sammen foran de ridende betjente i Glasgow. Jeg har aldrig selv haft en stor frygt for heste, så et sådan billede var intet problem, for hverken Henrik eller jeg, at få taget. Det er ikke meget jeg selv har redet igennem mit 27-år lange liv, men jeg husker da ferierne på Langeland, som helt lille, hvor jeg var oppe at sidde på en hest. Det var dog ledsaget af en hestekyndig, så mere kan jeg heller ikke prale af det. Men midt i anden bestilling af Guinness begynder folk at bevæge sig væk fra mødestedet og igangsætte marchen. Og det var det, som bare IKKE måtte ske. Timingen kunne ikke være dårligere. Jeg er i baren. Storebror er på toilet. Alexander er at finde på sin plads. Og Henrik ved ingen hvor er. Så nu står vi i en situation, hvor gruppen er spredt ud, som Robin Williams aske er spredt ud over San Francisco Bay. Det er ikke en optimal situation, men med moderne teknologi lykkes det mig at samle Alexander og storebror, men Henrik er som tabt for os. Vi ender bagerst i marchen og finder efterfølgende ud af, at Henrik har taget en taxa og kørt bag marchen hele vejen. God beslutning og en mindeværdig march. Derfor bliver jeg nødt til igen at svinge mig helt op og tildele…

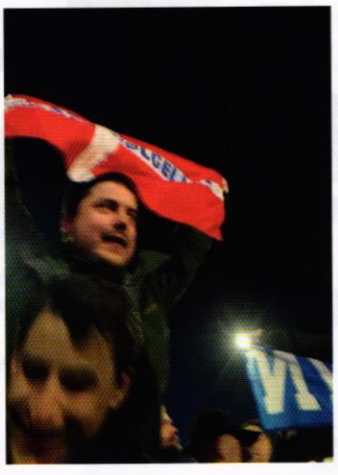
★★★★★★

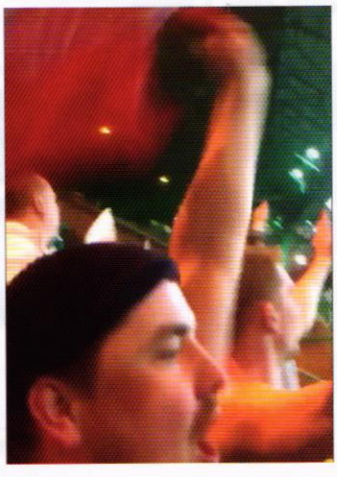
Kampen

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg sidder og forfatter denne anmeldelse d. 27 juli - dagen efter sidste spillerunde i Superligaen og en 2-1 sejr over FCN. Sølvet er sikret og jeg ved endnu ikke hvad udfaldet bliver af FCK vs. Istanbul Basaksehir. Det kan være, du kender det kære læser, men så ved du mere end mig. Men det er jo fortids-mig, du ved mere end. Nutids-mig kender jo godt resultatet. Det giver ikke rigtig mening og er egentlig irrelevant at dykke ned i, så lad os lade dette faktum ligge. Min pointe, som jeg meget klodset har bevæget mig mod er blot, at Celtic vs. FCK er hånden på hjertet den største away-oplevelse, i mit korte liv. Det var stort i London, at se en lyserød Damens frispark gå på stolpen. Det var vanvittig at se Cesar Santin stoppe sit løb mod Jose Pinto på Camp Nou med 10.000 andre københavnere. Det var historisk at opleve Amarteys langskudsmål i Brugge og efterfølgende 'Tsunam'i-fællesdans. Men jeg tror ikke der er noget, som overgår denne kamp. At opleve Celtic Parks 60.000 fans gå fra ekstase til komplet stilhed og kun kunne høre de københavnske brøl. Fordi Pep Biel prikker bolden over stregen til 2-1 to minutter efter at Eduardo har tippet bolden bag Kalle på straffespark. Det kan ikke beskrives. Man skulle selv have været der. Jeg var så heldig at være der, sammen med min storebror, Alexander og hans ven, som jeg altid glemmer hvad hedder, men jeg mener det er Flemming, så lad os kalde ham det.

Det er disse oplevelser, hvor tiden går i stå og man omfavner sine venner, sin storebror og Flemming, som om ingen andre ting i livet gjaldt. En fuldendt lykkerus. Det er de oplevelser, som gør, at vi udsætter os for fodbold uge efter uge. Og det er de oplevelser, som vi skal huske på, vi får så mange af, selv i en sæson, hvor mange fans har bandet og svovlet af et urytmisk hold. Jeg har selv fået utallige blå mærker på mine enorme lægge, af at sparke benet ind i sædet foran mig. (Beklager Trine!) Selv i en kaotisk sæson, så giver FCK os denne oplevelse, som jeg aldrig komme til at glemme. Så jeg vil slutte af med, at citere mig selv, med de ord, som jeg indledte anmeldelsen med. "Gennem asfalt vokser oftest de smukkeste roser". Så kære FCK, tusind tak for denne kamp og jeg vælger derfor meget uortodoks at bryde skalaen og give kampen...

★★★★★★★



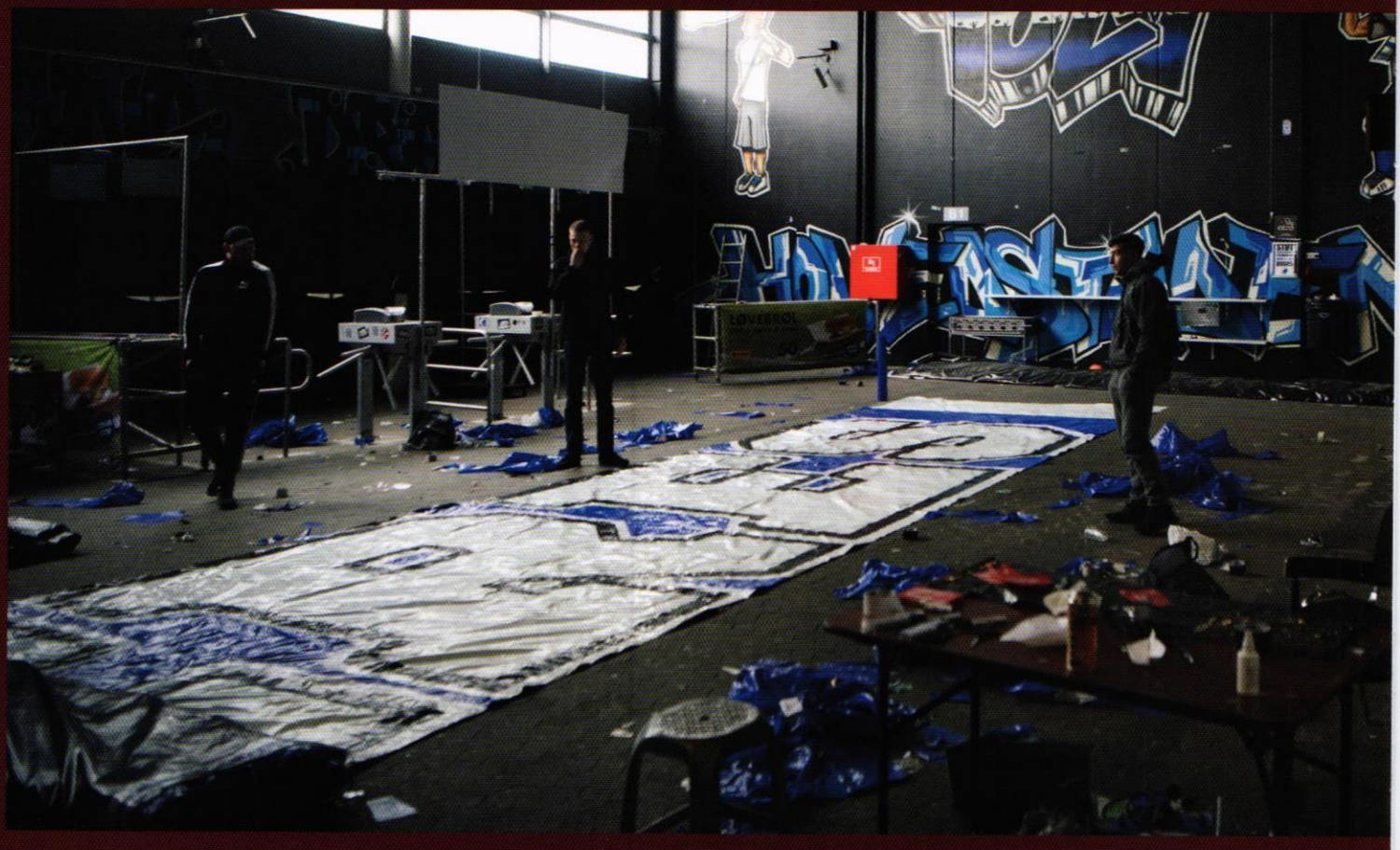


PS:

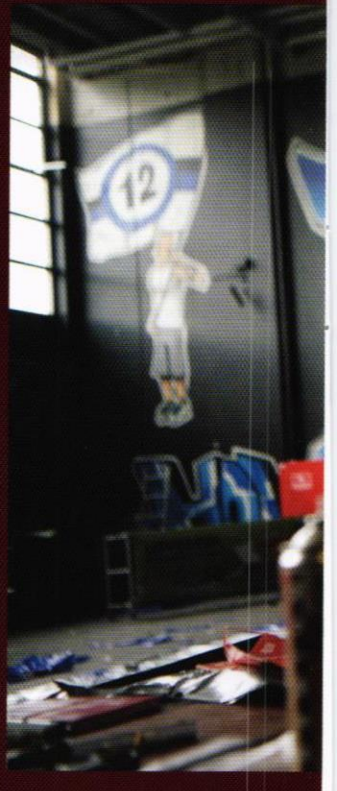
Da min storebror jeg er fremme i lufthavnens ankomsthal kl. 04.12, står flere af de gutter, som vi står med i Parken klar til at modtage os, som hjemvendte helte med dannebrogsflag. Det har jeg aldrig prøvet før. Selv ikke efter jeg vendte hjem fra den klichefyldte sabatårstur i Sydøstasien, stod nogen klar til at tage imod mig. Men midt om natten d. 28. Februar 2020, stod mine venner og lykønskede os, som var det os, der havde spillet de 90+3 minutter. Den oplevelse fortjener også at komme med i anmeldelsen og ikke mindst få…

★★★★★★

Tifo-troldmændenes



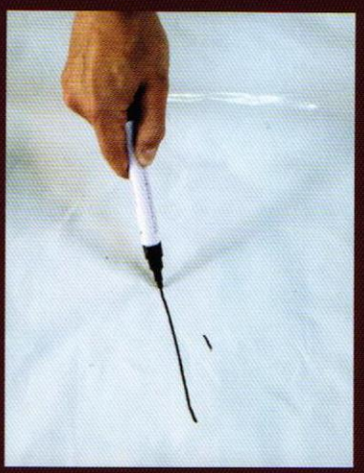




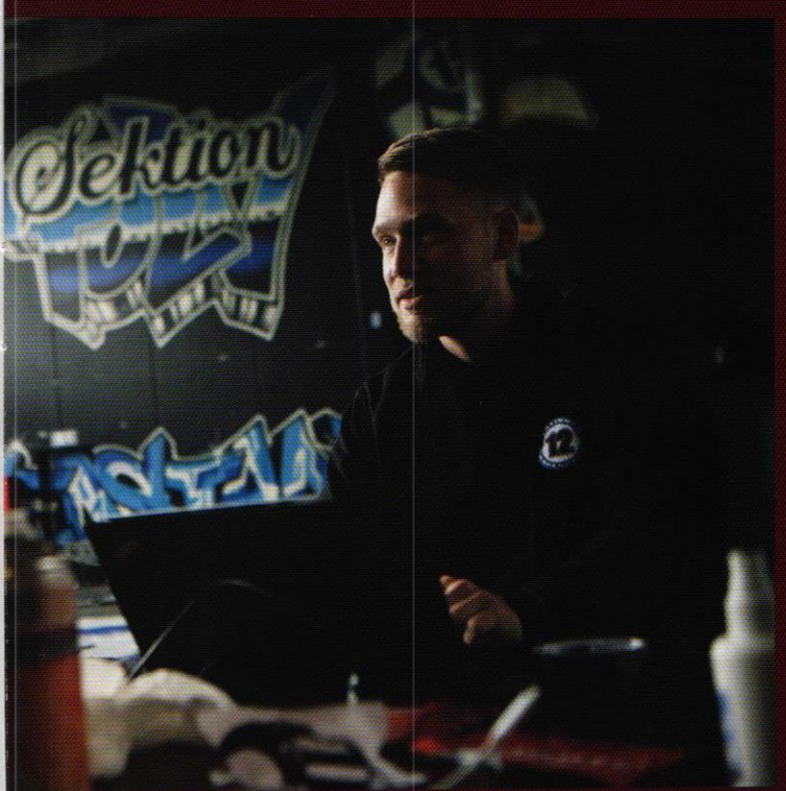
værksted

Af Thomas Sjørup









En gruppe af passionerede fans bruger en stor del af deres fritid på de mange flotte tifoer, der i løbet af en sæson støtter holdet både ude og hjemme.

Lyden af spraydåser og duften af frisk maling hænger i luften under B-Tribunen, da jeg en søndag i maj bliver lukket ind i Tifo-folkets kreative værksted.

Indenfor summer det af liv og aktivitet. Der skal laves flere tifoer samtidig – både en permanent til Parken under Corona-krisen og flere, som skal laves klar til fremtidige kampe.

"Hvor fanden ligger den hvide tape," råbes der, og en rulle kastes straks gennem lokalet.

I den anden ende af det store rum er David i gang med at projektere et FCK-logo op på væggen.

"Det skal jo passe sammen i størrelsen, ellers ser det grimt ud," siger han, mens han kæmper mod lyset, der strømmer ind gennem de store vinduer.

Næsten et fuldtidsarbejde

David udgør sammen med fem andre kernen af folk, som udtænker og planlægger de mange tifoer, der i løbet af en sæson pryder tribunerne i Parken. Et job, som han ugentligt bruger mindst 30 timer på udover sit fuldtidsarbejde.

Over 30 tifo-motiver er det blevet til, siden han startede i tifo-gruppen i 2014.

"Det er det første, jeg tænker på, når jeg står op om morgenen – og det sidste jeg tænker på, inden jeg falder i søvn om aftenen," siger David grinende.

"Det er jo blevet en del af min identitet, og jeg kan ikke forestille mig at stoppe lige foreløbigt. Det er jo klart, at der kan komme et tidspunkt, hvor jeg måske får en mere administrativ rolle og ikke skal ligge så meget på knæ med en spraydåse i hånden. Men lige nu elsker jeg det."

"Det er det første, jeg tænker på, når jeg står op om morgenen – og det sidste jeg tænker på, inden jeg falder i søvn om aftenen"

Spøgelseskamp i Parken

Kampen mod Randers FC var den tredje Superligakamp, der skulle foregå uden tilskuere, efter Corona havde lukket land og Superligaen ned. Brølet havde fået lov til at overvære kampen fra Parkens pressepladser, for ved selvsyn at opleve, hvad andre i øjeblikket ellers kun oplever bag tv-skærmen.

Af Christian Thomsen og Lars Thor *Foto: Andreas Konnerup*

Lad det være sagt fra begyndelsen, at det ikke gjorde meget for oplevelsen, at tv'et var skiftet ud med Parkens presseafsnit. Jo, bevares det emmede da lidt af kampdag, med de fans, der havde forsamlet sig ude foran CP og holdt deres helt egen fest, men så snart man kom rundt om hjørnet fra B-tribunen til A, blev man bekræftet i, at det langt fra var en almindelig kamp, der skulle overværes.

Hænder blev sprittet behørigt af, og vi fik vist vejen op til pressepladserne, hvor vi skulle tilbringe de næste to timer. På vej derop, kom vi lige et smut igennem Hornsleth Lounge, hvor dagens to udsendte sendte hinanden et overbærende blik, der for dem der havde set det, ikke ville være i tvivl om holdningen til rummets decor.

Som en halvflad Coca Cola Lemon

Bevæbnet med vand, cola og lidt chokolade, fandt vi os tilrette på Øvre A og gav os til at overvære opvarmningen. Ikke at det var synderligt ophidsende, men vi kunne dog konstatere, at lydniveauet i højtalerne var yderst passende. Lige højt nok til at overdøve den larmende stilhed på stadion og lavt nok til, at man kunne tale sammen uden at hæve stemmen. Efter noget tid med at diskutere dagens kamp, nydt den flotte tifo-udsmykning af Parken samt finde ud af, hvorvidt det var Andreas Kraul, der havde fødselsdag eller personen, der sad ved siden af ham, var det tid til det obligatoriske navneopråb fra stadionspeaker Thomas. I dag skulle den råbes ud over København fra toppen af Parkens tag. Smart, med tanke på, at de tilstedeværende nok ikke ville svare tilbage alligevel.

Kampen behøver ikke noget referat, men alligevel skal det bemærkes, at der kampen igennem kørte et slags lydtapet, der var klippet sammen af nogle af de velkendte tribuneslagere. Bevares, det gav da lidt, men eftersom lyden ikke fulgte spillet på banen, endte det alligevel med at blive en smule som en halvflad Coca Cola Lemon. Men gid de da i det mindste havde ladet det køre igennem pausen, for uden musik eller anden larm, mindede pausen allermest om en begravelse. End ikke journalisterne og radio- og tv-kommentatorerne gjorde meget væsen af sig, men måske sparede Morten Bruun blot sin spæde røst til anden halvleg?

Som bekendt endte det hele med en 2-1 sejr, og efter slutfløjtet listede vi os ned for lige at opleve en gammel kending i form af Johnny Thomsen blive interviewet i mixed zone, og herfra var det ellers ud i den kølige juni aften og hjem, alt imens festen på CP også langsomt syntes at ebbe ud.

Årets spiller 2019/2020



Ordinær generalforsamling 2020

Som så mange andre stod vi pludselig overfor et scenarie, vi aldrig havde spekuleret over tidligere. Hvordan afvikler man årets ordinære generalforsamling når der er forsamlingsforbud?

Bestyrelsen blev hurtigt enige om, at man selvfølgelig måtte udskyde den indtil regeringen igen gjorde det muligt at forsamles. I juni måned blev det atter muligt, så generalforsamlingen blev lynhurtigt indkaldt via mail til alle medlemmerne samt gennem vores sociale medier.

Med under 50 tilmeldte til generalforsamlingen kunne den således gennemføres torsdag d. 25. juni kl. 19.00. I alt var der 14 fremmødte og 19 fuldmagter. Generalforsamlingen forløb som altid i god ro og orden, men i år også med masser af håndsprit og god afstand til hinanden. Corona nedlukningen og udskydelse af den ordinære generalforsamling gav bestyrelsen anledning til at få kigget nærmere på foreningens vedtægter. Derfor havde bestyrelsen en del forslag til vedtægtsændringer, der blandt andet indeholdt tydelige retningslinjer for fremtidige generalforsamlinger, såfremt vi nogensinde kommer til at stå overfor et forsamlingsforbud eller en anden uventet situation igen. Vi har udelukkende valgt at bringe disse vedtægtsændringer i bladet. Ønsker du at læse det fulde referat fra F.C. København Fan Clubs ordinære generalforsamling 2020, så kan hele referatet findes på vores hjemmeside.

Bestyrelsen har d. 8. juni 2020 sendt følgende forslag til vedtægtsændringer:
(Rød ønskes slettet – blå ønskes tilføjet)

2. Foreningens formål er at støtte F.C. København på en festlig og fredelig måde, for derigennem at udbrede kendskabet til klubben i Danmark, samt gennem sociale aktiviteter for foreningens medlemmer at udbrede den rette forståelse af, at fredelig sameksistens med andre fodboldfans er en naturlig ting af det, at være FCK-fan.
Årsag til ændringen: Fanklubben ønsker ikke at begrænse sig til indenfor landets grænser.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

3. Foreningen er opdelt i 4 afdelinger: "De Unge Løver", for dem under 13 år. "U18" for dem mellem 13 og 17 år. "Løverne" for dem mellem 18 og 66 år. "Seniorløverne" for dem over 66 år.
Årsag til ændringen: Bestyrelsen har intet ønske om at nedlægge medlemsgrupperne, men igen ønsker de ikke at være bundet til en bestemt form. Kan man skabe en ny form for medlemskab der kommer medlemmerne og fanklubben til gode, så skal der være mulighed for dette.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

5. Foreningen ledes af en bestyrelse bestående af maksimalt 5 medlemmer afhængigt af hvor mange der opstiller; Formand, Næstformand, Kasserer samt 2 menige medlemmer. Dertil kommer maksimalt 2 suppleanter.
Årsag til ændringen: Bestyrelsen ønsker en klarere grænse for hvor mange der kan sidde i bestyrelsen.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

Alle medlemmer af bestyrelsen skal minimum være fyldt 18 år. Ingen i PS&E's, F.C. Københavns, KB's eller B1903's bestyrelse, ledelse eller på anden måde i ansættelseslignende forhold kan være medlem af F.C. København Fan Clubs bestyrelse.
Årsag til ændringen: Tidligere var det kun nævnt, at man ikke må sidde i ledelsen og FCKFC's bestyrelse på samme tid. Da det også kan konflikte med andre roller, uddybes dette mere udførligt.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

b. Bestyrelsen er beslutningsdygtig når 4 bestyrelsesmedlemmer er til stede enten personligt, via en suppleant eller via telefon eller lignende.
Årsag til ændringen: For at følge med tiden, skal vi have alle de muligheder der findes og ikke lade os begrænse.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

e. alle beslutninger vedrørende omkostninger der overstiger kr. 15.000 skal godkendes af 3 bestyrelsesmedlemmer eller kasserer og formand i foreningen. Der kan i samarbejde med enkelte udvalg eller ansatte i F.C. Københavns Fan Club gives dispensation fra bestyrelsens side, til at denne regel fraviges.
Årsag til ændring: Det giver bedst mening, at kontoret der styrer den daglige drift også har mulighed for at være med til at tage disse beslutninger.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

6 A Generalforsamlingen afholdes i København og den ordinære generalforsamling afholdes inden udgangen af hvert års marts måned. Hvis ude fra kommende omstændigheder umuliggør den rettidige afholdelse af generalforsamlingen, er bestyrelsen forpligtet til afholdelse af denne snarest muligt herefter.
Årsag til vedtægtsændringen: Corona kom bag på os alle og en lignende situation skal der tages højde for i fremtiden. Samtidig er det vigtigt, at der kommer en form for tidshorisont på, så bestyrelsen ikke kan trække generalforsamlingen i langdrag.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

a stk. II. I det tilfælde vil bestyrelsen have mandat frem til den udsatte generalforsamling.
Årsag til vedtægtsændringen. At bestyrelsen stadig fungerer som bestyrelse og kan tage de nødvendige beslutninger indtil den kommende generalforsamling.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling.

7. Ekstraordinær generalforsamling kan indvarsles på bestyrelsens foranledning, eller såfremt der indsendes en motiveret, skriftlig anmodning til bestyrelsen. Denne anmodning skal være underskrevet af mindst 5% af foreningens medlemmer. Ekstraordinær generalforsamling skal indkaldes senest 14 dage efter anmodningens modtagelse med samme frister, som er gældende for ordinær generalforsamling. Den ekstraordinære skal afholdes hurtigst muligt, dog senest to måneder efter modtagelse af anmodning.
Årsag til vedtægtsændringen. Tidligere var der ingen frist for hvornår generalforsamlingen skulle afholdes, nu forpligter bestyrelsen sig til at skulle afholde generalforsamlingen senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen.

Spørgsmål fra salen: Hvorfor lige to måneder? Hvis nogen sender en anmodning til en ekstraordinær generalforsamling, må man formode at der er tale om et presserende behov for en generalforsamling.

Svar: Der har tidligere været en konkret sag, der krævede lidt mere opmærksomhed og det krævede en del forberedelse op til en ekstraordinær generalforsamling, derfor har man vurderet at to måneder er passende til senest afholdelse.

Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling

9. Eksklusion af et medlem kan finde sted, såfremt medlemmet i gentagne tilfælde gør sig ufordelagtigt bemærket eller hvis medlemmet i et enkelt tilfælde gør sig særligt ufordelagtigt bemærket. Spørgsmålet vedrørende eksklusion behandles alene af bestyrelsen og eksklusion kan kun finde sted ved 4/5 flertal i bestyrelsen. Ved eksklusion overdrages medlemmets navn og adresse til F.C. Københavns ledelse.
Årsag til vedtægtsændring: Det er ikke nogensinde blevet praktiseret og det er ikke længere lovligt at overdrage navn og adresse til anden side.
Forslaget blev vedtaget af en samlet generalforsamling


Kender du
Årets Fan?
Nominer din kandidat på
FCKFC.dk
eller lige her
F.C. KØBENHAVN
FAN CLUB

164.222,50 kr. til tifo

D. 7. juni, da fodbolden stadig var forbudt for tilskuere, spillede F.C. København mod Randers.
Da F.C. København af gode grunde ikke kunne have os fans i ryggen, spillede de i stedet med os på ryggen. Hele kampen blev nemlig spillet i unikke trøjer med et tryk på ryggen indeholdende en mosaik af fans.

Disse helt unikke trøjer blev efterfølgende sat på auktion på Lauritz.com og trøjerne var så attraktive, at trøjerne sammenlagt indbragte svimlende 164.222,50,-

Det blev Carlos Zecas trøje der gik for det højeste bud. Hammerslaget på hans trøje endte på 14.182,50 kr. I hælene på Zeca blev Mohamed Daramys trøje solgt for 10.630 kr. skarp forfulgt af Kalles målmandstrøje, der blev solgt for 10.385 kr.

Alle pengene fra auktionen går ubeskåret til vores fremtidige tifoarbejde. Ved sæsonens sidste kamp kunne F.C. Københavns direktør overrække den store flotte check til David fra tifo-gruppen.

Der skal lyde en kæmpe tak fra vores side. Stor tak til F.C. København og tusind tak til alle jer, der bød og købte trøjerne.
Vi er enormt taknemmelige og glade for de 164.222, 50 kr. og vi lover, at de penge nok skal blive brugt til at skabe de flotteste kulisser i fremtiden.



Nye t-shirts
i onlineshoppen



F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

De 3 t-shirts fåes i størrelserne fra XS-4XL - Find dem på FCKFC.dk

Fastelavn er mit navn...

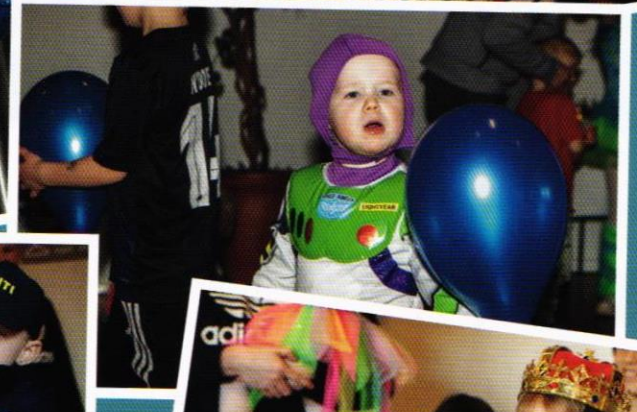
Foto: Thomas Sjørup







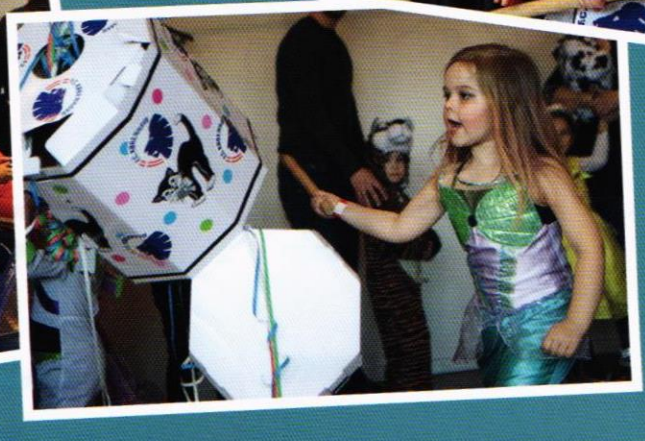






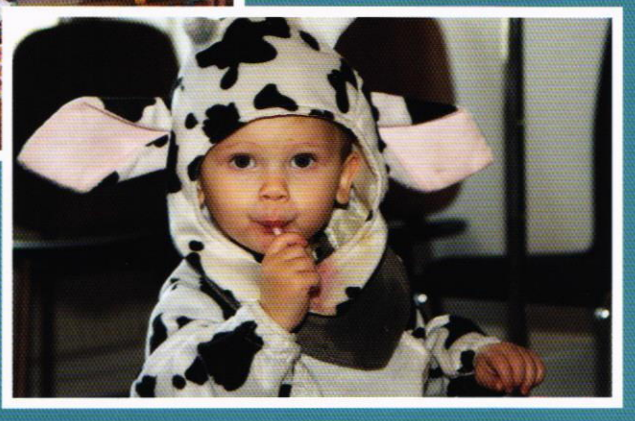












Igen havde De Unge Løver og Klub Leo slået sig sammen for at give alle de unge løver den bedste fastelavnsfest.

Omkring 100 børn og voksne dukkede op i fanklubbens festlokale, og der var meget stor kreativitet i udklædningerne. Der var både FCK-spillere, pas-på-vores-jord-udklædning, løver, en smuk lille ko – mange havde gjort rigtig meget ud af det.

Der var fastelavnsboller og kakao og kaffe til de voksne. Der blev spillet på Klub Leos Fifa-konsol, og der blev også drejet på lykkehjulet, hvor man kunne vinde et billede af spilleren, hvis man ramte rigtigt.

Da det var tid til at slå katten af tønden, blev børnene delt op i tre grupper efter alder, og så gik det løs på tønderne. Det tog ikke lang tid, så var tønden til de mellemste børn nede, og kattekongen blev fundet. Alle børnene fik deres tur, og så var der slik, som alle fik noget af.

Besøg af Stephan Andersen og Nicolai Boilesen

Da alle kattekonger og dronninger var fundet, fik vi besøg af to FCK-spillere – til stor jubel for børnene.

Stephan Andersen havde taget familien med og Nicolai Boilesen havde sin datter med. De satte sig ved bordet, og så var der ellers kø for at få autografer og en masse billeder. De var så søde og gav sig god tid til at hilse på alle.

Da alle havde fået taget billeder, skulle den bedste udklædning kåres… og der var ingen tvivl blandt Stephan og Boilesen, hvem der skulle vinde: "Pas på vores jord" og den lille ko vandt for bedste udklædning. En rigtig god dag med mange glade og energifyldte børn.



SOMMER

- med LEO



Kender du verdens flag? Og kan du huske, hvilke F.C. København spillere der kommer fra de forskellige lande? Bag hjerterne gemmer sig en spiller fra hvert land. Kan du mon regne ud hvem?









STØT
FANKLUBBENS TIFOARBEJDE
MOBILE PAY
80005

BRØLET #85
LØSSALGSPRIS 25,-

5 099999 018849